

Öncü İşçi Şurası'nda buluşan işçiler 2025'i örgütlenme ve mücadele yılı yapmaya söz verdi!

Sayfa: 7

Gerçek

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır

Şubat 2025 / Sayı: 185 Fiyat: 10 TL

Fabrikalardan Haberler:

Bursa OYAK Renault, Tuzla HT Solar, Chen Solar, Tarkett Zemin, Dilovası Esitaş, Çayırova Green Transfo ve Kaynak Tekniği, İzmir Temel Conta fabrikalarından, Gebze metal, İzmir metal ve liman-depo işçilerinden haberler

Sayfa: 2-4

Memlekete hürriyet işçilerle gelecek!

Ekmeğin kokusu

Baskıcı ve keyfi yönetim yani istibdad rejimi yargıyı bir sopa gibi kullanarak kendisine muhalif olarak gördüğü herkesi bastırmaya çalışıyor. Belediye başkanlarından teğmenlere, siyasi parti başkanlarından gazetecilere kadar çok geniş bir kesim bu baskıdan nasibini alıyor. Böylesine keyfi yönetim ve baskı rejimi elbette ki haklı bir tepkiye neden oluyor. İstibdad bu tepkinin sokaklarda ve meydanlarda kendini ifade etmesini bir suçmuş gibi göstermeye çalışıyor. Halkın haklı ve meşru mücadelesinin bir örneği olan Gezi ile başlayan halk isyanı, her fırsatta sanki bir darbe girişimiymiş gibi gösterilerek bugün hakkını sokakta arayan insanlara gözdağı veriliyor. Devlet Bahçeli çıtayı yükseltiyor ve "yüreğiniz yetiyorsa sokağa çıkın da görelim" diyerek hak arayan insanları tehdit ediyor. "Kınında beklemekten yorulmuş kılıç gibi buradayız!" diyerek yaptığı şiddet iması faşizmin alametifarikası olan paramiliter tedhiş yöntemlerini gündeme taşıyor.

Bu baskılar ve tehditler kimseyi yıldırılmamalıdır. Toplantı ve gösteri yürüyüşü, hak arama, örgütlenme, sendika ve grev anayasal haklardır. Anayasal hakların kullanılmasının engellenmesi, hele ki hak arayıcıları kitlesel şiddetle tehdit etmek suçtur. Bununla birlikte temel hak ve hürriyetleri savunmak bu hak ve hürriyetleri kullanmaktan geçiyor. Kullanmadığın hak, hakkın değildir. Korkmadan yılmadan haklarımızı kullanmalıyız. "Nasil korkmayalım?" diyecekler olabilir. Koskoca belediye başkanları, büyük medya kuruluşlarına bağlı gazeteciler hapse giriyor. Hakkımızı mahkemede savunacak avukatların kendisi parmaklıkların ardına konuyor. Eli silahlı teğmenler tek bir kararla

ordudan atılıyor. En kudretli görünen siyasetçiler dahi tutuklanabiliyor, haklarında soruşturmalar açılarak baskı altında tutulabiliyor. Koca profesörler, aydınlar, sanatçılar susuyor, sütire gerisine çekiliyor. Sıradan vatandaşlar haklarını nasıl savunacak?

Cevabımız şudur: Belki de o çok güçlü ve kudretli gördüğünüz kişiler, ünlü olduğu için, zengin olduğu için, makam mevki sahibi olduğu için dokunulmaz zannettiğiniz kişiler o kadar da güçlü ve kudretli değildir. Paraları, malları, mülkleri, makam ve mevkileri, şöhretleri onların gücü değil zayıflarıdır. Düzenin muhalifleri, bir yandan hak mücadelesi verirken bir yandan da bu düzen sayesinde elde ettiklerini kaybetmekten korkuyor. Bu korku onları bu düzene bağlayan, hareketsiz ve güçsüz bırakan bir zincir oluyor. İstedikleri kadar heyecanlı nutuklar atsinlar, onların korkusu etrafa bir burjuva kokusu yayıyor. Bu burjuva sınıfının kokusudur ki emekçi halka "onlar yine kendini kurtarıyor bize olur" duygusunu veriyor. Bu yüzden daha dün bu düzenden nemalanan burjuva siyasetçiler, daha dün istibdad rejimiyle normalleşme ve yumuşama dansına kalkanlar, müteahhittikten siyasete sızan belediye başkanları, işçi sınıfının içinde olması gerekirken bunların arkasına katar katar dizilmiş solcular emekçi halkı hürriyet mücadelesinde seferber edemiyor. Edemezler de! Düzen siyaseti hürriyet mücadelesinin zayıf kamıdır... Erdoğan'ı işçi düşmanı İngiliz Mehmet'in ekonomi yönetimine karışma diye uyarımlar, işçiyi emekçiyi cahil görüp ona tepeden bakanlar, Batı'ya hayran olup emperyalizmin himayesinde demokrasi arayanlar, işçinin, köylünün, yoksulun derdiyle dertlenmeyip, kendi derdinin peşine

düşenler istibdadın baskılarının arkasında sermayenin ve emperyalizmin çıkarlarının yattığını teşhir edemez. Edemiyorlar da!

Hürriyeti kazanacak güç ve kudret işçi sınıfının ve emekçi halkın saflarında mevcuttur. İşte grev yasağını yırtıp atan grevci metal işçileri! İşte sendika hakkını her türlü baskıya rağmen savunan, yürüyüş hakkını polis barikatlarını aşarak kazanan Polonez işçileri! İşte istibdadın açık çek verdiği, OHAL'i sizin önünüzü açmak için ilan etik dediği, "millî güvenlik" gerekçesiyle fabrikalarındaki grevleri yasakladığı Amerikan, İngiliz, Fransız, Alman, Japon tekellerine karşı göze göz dişe diş sınıf kavgası veren Türküyle Kürdüyle Sünnisiyle Alevisiyle bu memleketin işçisi! Onların mücadelesi sadece engelleri aşmadı. Bölmeyip birleştirdi! İşçinin emekçinin mücadelesinde burjuvanın lüks parfümünün değil ekmeğin kokusu var. O koku hakkın ve haklılığın kokusudur. Ekmeğin kokusu bütün emekçi halkı istibdadın zulmüne karşı birleştirecek olan kokudur. Biz istibdadın gadrine uğrayan herkesin hakkını savunuruz ama hürriyeti kazanmak için işçi sınıfının ve emekçi halkın gücüne güveniyoruz. İşçi sınıfına güvenimiz, haklılığımızdan gelen cesaretimiz var. Sokaktayız ve sokakta olmaya devam edeceğiz. Bugün yüksekte atarak halka gözdağı vermeye çalışanlar, kıskırtmaya çalıştıkları işçi, emekçi, yoksul seçmenlerini arkalarında değil karşılarında ekmeğin kokusu ve hürriyet mücadelesinin saflarında görecekler. Faşizmle kucaklaşanlar karşısında Birleşik İşçi Cephesini bulacak. 2025 yılı örgütlenme ve mücadele yılı olacak dedik. Nice yasaklar nice barikatlar aşılacak. Ekmeğin kokusu başlıyan mücadele hürriyet için büyüyecek. Memlekete hürriyet işçilerle gelecek!

Tuzla Chen Solar'dan metal işçisi bir kadın

Erkek egemen kapitalist sisteme karşı emekçi kadınlar en öne!

Merhaba yoldaşlar,

Ben Tuzla Deri Sanayi bölgesinde bulunan Chen Solar fabrikasında çalışan bir işçi kadını. Fabrikamız Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlü. Bizler de fabrikanın sendikamızda örgütlenmesinden bu yana, yetki almak için verdiğimiz mücadeleden fabrikanın içinde çalışma koşullarımızı, ücretlerimizi iyileştirmek için yaptığımız eylemlere kadar örgütlü gücümüzü birçok kez kullandık. Son sözleşme dönemimizde de birliğimizi koruyarak, eylemlerimizle patrona gerekirse greve hazır olduğumuzu göstererek haberlere konu olacak kadar iyi bir sözleşme yaptık. Sendikamızın vergide adalet politikasını sözleşmemizde kazandığımız vergi yardımı maddesi ile toplu sözleşmemize yansıttık. Bu hem emsal bir madde oldu hem de bu kazanım Chen Solar işçisinin vergi kayıplarını bir nebze yerine koymasına sağladı. Bütün bunları örgütlenerek, mücadele ederek başardık.

Biliyoruz ki hem sendikamızın örgütlü olduğu işyerleri hem de başka fabrikalar geçtiğimiz yılı grevlerle, direnişlerle kapattı. Bizler de bu mücadeleleri yakından takip ettik. Elimizden geldiğince grev alanlarında, direniş alanlarında sınıf kardeşlerimizle beraber olmaya çalıştık. Polonez işçisinin zaferini kendi zaferimiz saydık, sevinçle karşıladık. Birleşik Metal-İş'te örgütlü, işçi sınıfının öncü gücü metal işçilerinin patron örgütü MESS'e karşı grevlerini sahiplendik. İktidar

MESS'e arka çıkmak için grevlerimizi yasakladığında, biz de sloganlarımızla fabrikamızda Grid, Hitachi, Schneider ve Artaş işçisi kardeşlerimizin yanında olduğumuzu haykırdık. Bugün de Green Transfo fabrikasında grevlerinde bir ayı deviren işçilerin, greve yeni başlayan As Kaynak işçilerinin yanında olmaya devam edeceğiz. Çünkü biliyoruz ki bu fabrikalardaki grevler kazandığında bizler de kazanacağız! Bizi açlık ücretlerine, İngiliz Mehmet'in Orta Vadeli Programı ile yoksulluğa sefaletle mahkûm etmeye çalışanları örgütlü mücadelemizle dize getireceğiz!

Yoldaşlar, bütün bunlar olurken bir yandan da önümüzde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü var. Geçtiğimiz birkaç yılda emekçi kadınların gündemlerini, taleplerini alanlara taşımak konusunda Birleşik Metal-İş'in kadın komisyonu çok önemli işler yaptı. Son 8 Mart'ta yüzlerce metal işçisi kadınla Gebze Kent Meydanı'nda buluşmuş, sendikali, sigortalı ve güvenceli çalışma talebini, eşit işe eşit ücret talebini, kreş hakkı talebini yükseltmiş, şiddete ve tacize karşı ses çıkartmıştık. Şimdi de kazanılmış haklarımıza

dokunulmasına izin vermemek, ekonomik krizin bedelini ödemek için emekçi kadınları örgütlenmeye ve alanlara çağırılmamız gerekiyor. 2025 yılı biz emekçi kadınlar için geçtiğimiz yıldan da büyük tehlikeler barındırıyor. Memleketin dört bir yanında fabrikalardan işten atma haberleri duyuyoruz, okuyoruz. İşten çıkartma dediğimizde patronların aklına önce kadın işçiler geliyor biliyoruz. Mehmet Şimşek patronlara kolaylık olsun diye esnek çalışma gibi uygulamaları işçi sınıfına dayatacak, bunu da biliyoruz. Esnek çalışma dayatması ile de en çok karşılaşanlar kadın işçiler oluyor. Yoksulluktan, işsizlikten en ağır biz etkileniyoruz. Bunların yanında hayatlarımızı tehdit eden erkek şiddeti var. Kadın cinayetleri ile her gün öldürülüyor. Bu yüzden bu 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde yine en önde olması gereken bizler, emekçi kadınlar! Bütün emekçi kadınlara çağırım o gün hep beraber alanlarda olmak. Bir araya gelip erkek egemen kapitalist sisteme karşı örgütlü mücadeleyi yükseltelim!

Gebze'den metal işçisi bir kadın

İnsanca bir yaşam için, devlet işçinin!

Merhaba yoldaşlar. Yeni yılın ilk ayında Türkiye'de bir felaket daha yaşandı. Bolu'da bir otelde çıkan yangında canlarımızı kaybettik. Kapitalist sistemde insan yaşamının hiçbir değeri olmadığını biz emekçiler çalışma koşullarımızdan zaten çok iyi biliyorduk. Yolsuzluğun, torpilin, rant ve rüşvetin devlet bürokrasisinin bir parçası olan ülkemizde, yaşamak da her gün ölümlü burun buruna bir hayatta kalma mücadelesi adeta. Türkiye'de felaketler bitmiyor, her gün başka bir ihmal sonucu bir hiç uğruna insanların yaşamını yitirmesiyle sonuçlanacak cinayetlere gebe. Biz sendikali işçiler olarak çalışma koşullarımızı işçi sağlığı ve güvenliği kurallarına uydurmak için fabrikalarımızın uzmanlar tarafından denetlenmesini zorunlu hale getiriyoruz. Böylece iş kazaları ve cinayetlerinin yaşanmaması için sendikali iş yerlerinde ciddi önlemler alınıyor. Örneğin bizim sendikamız olan Birleşik Metal-İş ile toplu sözleşmelere sendikamızın İSG uzmanı tarafından denetlenme hakkı yazıyoruz. Yani çalışma alanlarımızı yalnızca patronun maaşlı çalışanı olan İSG uzmanı denetlemiyor,

sendikamızın uzmanı da denetliyor. Ayrıca resmi bir uygulama olan İSG Kurulu'nda çalışan temsilcisi olarak atanacak kişinin patronun atayacağı herhangi bir beyaz yaka, amir değil sendikali işçi arkadaşlarımızdan olmasını sağlıyoruz. Bu örnekler gösteriyor ki başına işçi denetimi koyabildiğimizde sermayenin insan düşmanı uygulamalarından kurtulabiliyoruz. Biz Türkiye'nin ezilenleri, emekçileri olarak iş yerine sendika getiren işçilerin ortaya koyduğu iradenin bir benzerini gösterir ve bir işçi devleti için mücadele edersek, istibdad rejiminden ve bu rejime muhalefet eder görünen kapitalist düzenin savunucusu diğer düzen partilerinden hesap sorabiliriz. O saatten sonra ülkemizde uyarı levhasız açık bırakılmış belediye çukuruna düşüp ölenler, belediyenin yıllarca görmezden geldiği elektrik kaçağının akımına kapılıp ölenler, bakanlık denetiminden rüşvetle geçer not alan yapıların depremde tepemize yıkılması ile ya da yangınlarda saatlerce mahsur kalıp ölenler olmayacaktır. Devlet bir gün biz işçilerin olduğunda, bu dünyayı insanca yaşanabilir hale getireceğiz. Biz devrimci işçiler

bu mücadelenin en önünde yer alıyor, tüm emekçi halkı bu mücadeleyi bizle omuzlamaya davet ediyoruz. Katillerden hesabı emekçiler soracak! Fabrikalar, bankalar devletin, devlet işçinin!

İzmir Kemalpaşa'dan metal işçisi bir kadın

Ya ekmeğimiz, onurumuz için mücadele ya daha fazla zincir!

Merhaba yoldaşlar, İzmir Kemalpaşa'da bir metal fabrikasından herkese selamlar. Asgari ücret zammı sonrası fabrikamızda olanları sizlere de anlatmak istiyorum. Şu an bu mektubu yazdığım sıralarda zam oranlarımız hâlâ açıklanmadı.

Üstüne üstlük verecekleri üç kuruş zammı da şimdiden burunumuzdan getirmeye başladılar. Sanki zam değil, yüce gönüllerinden kopan sadaka verecekler. Çay molasına giriş çıkış saatlerimiz, yemeğe kaç saniye erken çıktığımız didik didik sorgulanıyor. "Sizi kameradan izliyoruz, şunu şunu yapıyorsunuz!" diye parmak sallıyorlar. Amaçları ölümü göstererek sitmaya razı etmek, "fazlasını hak etmediğimiz" gerekçesiyle daha az zam vermek. Sendikali olmadığımız için herhangi bir güvencemiz yok ve bütün kararlar patronun iki dudağı arasında. Şubat ayında yapılan devamsızlık için 4 gün ücret kesileceği gibi bir karar çıkarmışlar. Örgütlü olan taraf biz

olmadığımız için ne karar alırsanız uymak durumundayız. Fakat bu saçmalıklar, patronun canı istediğinde önümüze koyulan kurallar, primlerimizle, maaşlarımızla tehdit edilmemiz... Tüm bu tehditlere biz ne kadar sabredeceğiz? Başka bir seçeneğimiz olmadığını görmeli ve ona göre hareket etmeliyiz. Ya gittikçe haklarımızın elimizden alınmasına seyirci kalacağız ya da ekmeğimiz, hakkımız ve daha fazlasını bir patronun iki dudağı arasına bırakmayacağız. Çünkü biz sessiz kaldıkça, ayağımıza bağlanan zincirin halkası artıyor. Artık başka çıkar yolumuz kalmadı yoldaşlar, ya ekmeğimiz ve onurumuz için mücadele edeceğiz ya da ayağımızdaki zincir günden güne artacak!

Tuzla HT Solar'dan bir işçi

Mücadelenin her türüne hazır olalım!

Merhaba dostlar ve yoldaşlar. Bildiğiniz gibi devlet bir avuç yerli ve yabancı patronun çıkarları için milyonlarca emekçiyi pençesine alan, ismi konulmamış bir İMF programı yürütüyor. Orta Vadeli Program adıyla hayata geçirilen, işçi sınıfına kabarık bir fatura ve kazanılmış haklarına saldırılar içeren bu program, işsizliği de beraberinde getiriyor. İşçilere, kamu emekçilerine ve emeklilere yalan enflyasyonun bile altında zamlar dayatılıyor ve açlık ücreti giderek normalleştiriliyor. Bir yandan da yüksek faiz ve devlet destekleri ile patronların istihdamı kısması ve yeri geldiğinde üretim diyeti yapabilmeye olanak tanınıyor. Cumhurbaşkanı'nın yeterli bulunduğu asgari ücret ortada. Memlekette emekçi halk sefa içinde yaşıyor gibi işçi maliyetinin çok yüksek olduğundan dem vuran patronlar işsizliği körükleyerek işçi sınıfının belini büküyor, yabancı firmalar işçiliğin daha ucuz olduğu memleketleri işaret ederek kepengi vurma tehditleri savuruyor. İşçi sınıfının üretimden gelen gücünün zayıflayacağı bir dö-

me girdiğimiz gerçek.

Yaklaşık 8 yıldır Türkiye'de faaliyet gösteren Çin sermayesine ait fabrikamızda tam da bu durumu yaşıyoruz. 4-5 aydır fabrikada üretimi durduran firma iki hattan birini kapattı, diğerini ise otomasyonu daha da arttıracak şekilde yenilemeye devam ediyor. Bunun sonucunda maalesef istihdamı yarı yarıya kısacaklarını geçtiğimiz aylarda sendikamıza bildirdiler. Üretimden gelen gücümüzün olmaması bu süreçte ne kadar elimizi zayıflatsa da toplu çıkışı en az zararlarla atlatabilmek adına kararlar bağlamadık, başımız dik bir şekilde taleplerimizi bildirdik. Hücum etmenin elverişli olmadığı zamanlarda müdafaayı da hakkıyla yerine getirebilmek gerek. Bu anlayışla ve sendikali olmamızın verdiği güçle çalışmadığımız tüm süre boyunca idari izin aldık ve ücretlerimizde hak kaybı yaşamadık. Toplu çıkış sürecinde ise gönüllü çıkış yapacak arkadaşlarımıza bir nebze olsa da yardımcı

olması adına ısrarlı bir şekilde teşvik talebinde bulunduk ve aldık. Olası bir zorunlu çıkış sürecinin sendikayla istişare halinde yapılması için tavrımızı ortaya koyduk. Sendikamıza yönelecek herhangi bir art niyetli hamle ihtimaline karşı da gemileri yakmaktan ve gözü karartmaktan başka çare yok. 2025 yılına işgaller, grevler ve direnişler damgasını vuracak. Ancak fabrikalarda patronlar sadece sefalet dayatmayacak, istihdamı da kısacak. Kimisi devlete zarar gösterip işletmelerini kapatacak. Bunu yapanların birçoğu işçiye haklarını ödemediği için gücümüz yettiğinde haklarımızı savunmalı, kâr odaklı bu kara düzende her türlü saldırıya karşı hazırlıklı bir şekilde mevzilerimize sahip çıkmalıyız.

Dilovası Esitaş'tan bir işçi kadın

Ayrı gayrı demeden birleşerek kazanacağız!

Merhaba Yoldaşlar,

Ben Esitaş fabrikasında çalışan bir işçi kadını. 2024 yılını bitirirken bölgemizde birçok grevler vardı ve 2025 yılını o grevlerin kazanımlarıyla başlattık. Bizden uzak bir bölgede ama sesini her yere duyurup ülke gündemine oturan Polonez işçilerinin kazanımı, bu mücadele yılında bizlere umut oldu, inancımızı daha da güçlendirdi.

Bu yıl biz işçiler için daha da zorlu geçecek. Çevremizde birçok fabrika küçülmeye gidiyor. Bizim fabrikamızda olduğu gibi birçok fabrikada da tasarruf tedbirleri başlatılıyor. Bizler hem işten çıkarmalara karşı hem de bu tasarruf tedbirlerine karşı mücadelemizi veriyoruz, vermeye devam edeceğiz. Çünkü mücadele etmekten başka yolumuz yok.

Bu çürümüş kapitalist sistemin düzelmesi ya da bu sistemin içinde daha iyiye gidip refah içinde yaşama beklentisi olmasın hiçbirimizde. Bu sistem sermayeye hizmet ediyor. Bizleri daha çok sömürerek, canlarımızı hiç sayarak patronların zenginliklerine zenginlik katıyor. 20 Ocak'ta Bolu'da bir otelde yangın meydana geldi ve 79 kişi hayatını kaybetti. Yangın merdiveninin, duman detektörünün olmadığı, yangın tüpünün bile bulunmadığı, hiçbir denetimin yapılmadığı

otelde insanlar göz göre göre can verdi. Devlet yetkilileri sınıfın çıkarlarını korumak için görevlerini yerine getirmiyorlar. Bu ihmaller her gün daha fazla can almaya devam ediyor. Yaşanan onca iş cinayeti, denetimsizlikler yüzünden ölen insanların en açık kanıtı. Biz emekçi halkın bu sistemden hiçbir beklentisi olamaz.

Bizler her gün fabrikalarında, iş yerlerinde emeğimizle, alın terimizle çalışan insanlarız. Evine ekmeğe götürmeye çalışan, çocuklarına güzel bir gelecek bırakmak için mücadele veren insanlarız. Uygulanan ekonomik politikalarla öyle bir duruma geldik ki evimize götürdüğümüz ekmeğe bile göz diker haldeler. Haklarımızı

almak için mücadele ettiğimizde grev yasaklarıyla karşı karşıya kalıyoruz.

28 Ocak'ta Kavel grevinin 62. yıldönümüydü. Kavel, işçi sınıfının yoludur, okuludur. Grev hakkını grev yaparak almıştır. Bugün de grevleri yasaklanan Grid Solutions, Hitachi, Schneider ve Arıtaş işçisi grev yasaklarını çöpe atarak kazandı. Polonez işçisi de mücadelesiyle bize "Her yer Kavel, her yer Polonez!" sloganını söyledi. Sıra Green Transfo işçisinde, onlar da kazanacak. "2025'i mücadele yılı yapacağız" dedik. Bizlerin önünde uzun ve zorlu bir yıl var. Büyük bir sınıf kavgası bizleri bekliyor. Bu kavgayı ayrı gayrı demeden birleştiğimizde kazanacağız!

Bursa OYAK Renault'dan bir işçi

Bizi bizden başka düşünen yok!

OYAK Renault'ta yılbaşında yapılan 15 günlük duruştan sonra Renault grubu her sene tüm fabrikalarda sözde çalışanların iş hayatını iyileştirmek için anketleri seri olarak üretim aşamasına yapıyor. Renault grubu bu anketi geçti. Bir başka proje Clio 6'nın proje çalışmalarına başlandı. OYAK Renault yönetimi bu anketi ciddiye alıyor. UET şefleri anket doldurmadan önce toplantıda "Anketleri iyi doldurun yoksa Türkiye'ye kaydırmaya devam bize proje gelmez sıkıntı yaşarsınız" diyor. Nedeni ise diğer ülkelerdeki fabrikalara kıyasla bizim sene yapıyor. Anketlerin kötü ülkemizde işçiliğin ucuz olması, daha fazla üretim sayısına ulaşılması, esnek ve güvencesiz olması, Fabrikaya yeni alınan işçileri iyi çıkarmaya çalışması Renault sözleşmeli olarak alıp, sözleşmesi Grubu'na kendini iyi gösterme basıdır.

Bizleri baskı altında tutmak için her yolu deniyorlar. Baskılara karşı göğüs gererek fabrikadaki sorunları çözmek için el birliğiyle mücadele etmeliyiz.

Green Transfo işçileri yolundan emin, zafere inancı tam!

Kocaeli Çayırova'da bulunan, Birleşik Metal-İş 2 No'lu Şubeye bağlı Green Transfo'da grev tüm kararlılığıyla devam ediyor. 25 Aralık'ta çoban ateşini yakan mücadeleci metal işçileri, mücadelesini o günden bugüne daha diri ve daha kuvvetli bir şekilde sürdürüyor.

Geçmişte MESS'e bağlı olan ancak bir önceki sözleşme sürecinin ardından MESS'ten ayrılan ve Fransız sermayesi Cahors Grup'a bağlı bu fabrika, elektromekanik grubu içinde grevi yasaklanmayan

tek fabrika olma özelliğini taşıyor. İşçilerin grev iradesinin kırılmadığını gören patron, 10 Şubat'ta lokavt kararı alarak işçilerin gözünü korkutmaya çalıştı. Patronun lokavt hamlesini gören işçiler "mücadelemiz esas olarak şimdi başlıyor" diyerek grev ateşini harladı.

Green Transfo işçileri geçmişte Schneider adıyla, Cumhurbaşkanı tarafından imzalanan grev yasağını elinin tersiyle iterek grevine çıkmış ve kazanımlarla dolu sözleşme zafarını 2 gün içinde ilan etmişti. O

dönem sınıf mücadelesinde buz kırmanın rolünü üstlenen ve geçmişi mücadelelerle dolu olan Green Transfo işçileri, hem kendi ekmeğe kavgaları hem de 2025 yılında zorlu mücadelelere girecek işçiler adına bu sorumluluğu omuzlarında taşımaya devam ediyor. Fransız patronun her türlü yıldırma çabasına karşı 2024 yılını grevini sürdürerek kapatan mücadeleci metal işçileri, geçmişte olduğu gibi 2025 yılında da zaferini ilan edecek!

Kaynak Tekniği işçileri grev ateşini yaktı!

Birleşik Metal-İş Gebze 2 No'lu Şubede örgütlü, Kocaeli Çayırova'da kurulu bulunan ve Amerikan sermayesine ait Lincoln Electric'e bağlı Askaynak Kaynak Tekniği fabrikasında 31 Ocak'ta şalter indi, grev çadırı kuruldu.

Kaynak Tekniği işçileri, 2023 yılında örgütlenerek sendika yetkisini aldı. Ancak patronun itirazı sonucu bir buçuk yıl boyunca, kesinleşmiş yetki belgesinin gelmesini bekledi. Bu uzun ve zorlu sürecin sonunda örgütlülüğünü koruyan işçiler, 2024 yılının Eylül ayı itibarıyla sözleşme masasına kırılma yaşamadan oturmasını bildi. Patronun dayatığı %38,70'lik insanlık dışı zam

teklifini reddeden Kaynak Tekniği işçileri, grev ateşini bir ay aşkındır harlayan Green Transfo işçileri gibi grev pankartını astı ve grev çadırını kurdu.

Patronun son teklifinin ücret karşılığı ortalama 30.000 lirayı bile bulmazken ekmeğini grevle büyütme üzere yola çıkan işçiler insanca bir ücret talep ediyor. Halaylarla, türkülerle ve sloganlarla ilk güne büyük bir coşkuyla başlayan 254 Kaynak Tekniği işçisini Birleşik Metal-İş Genel Merkez yöneticileri, şube yöneticileri, fabrika temsilcileri; Nakliyat-İş ve Tekgıda-İş sendikalarının yöneticileri yalnız bırakmadı. Kendi fabrikalarından grev alanına kadar sloganlarla

yürüyerek sınıf dayanışmasını büyüten Green Transfo işçileri de Kaynak Tekniği işçilerinin yanındaydı. Biz de Devrimci İşçi Partisi olarak ilk gününde mücadeleci metal işçilerinin coşkusuyla ortak olduk, mücadeleniz mücadelemizdir dedik.

2025 yılı mücadeleler başladı. Kaynak Tekniği işçileri OVP programını kuşanan Amerikan sermayesine karşı üretimden gelen gücünü kullanarak bu zorlu dönemde insanca bir yaşam hedefiyle sınıf mücadelesine atıldı. 2025 mücadele ve örgütlenme yılı olacak, mücadele eden işçiler kazanacak!

Aliğa'dan bir liman-depo işçisi

Birleşirsek güçlüyüz!

Merhaba yoldaşlar. Ben Aliğa'da çalışan bir depo-liman işçisiyim. Burası metal, liman, gemi sökülme, petrokimya ve rafineri işçilerinin bulunduğu büyük bir işçi kenti. Buradaki patronlar yapılan işlerden yüksek kârlar elde ediyorlar. Ancak işçileri sefalet ücretlerine mahkûm etmek istiyorlar. İşçilerin iş sağlığı ve güvenliği tedbirleri için gerekli masraflardan kaçınıyorlar.

Çalıştığım firma için de bu durum geçerli. Bu ay bizim zamlarımızın açıklanması gerekiyordu. Ancak ay sonu gelmiş olmasına

rağmen halen patronun iki dağının arasından çıkacak kararı bekliyoruz. Yapacakları üç kurşun için işçileri maaş gününe kadar bekletiyorlar. Birçok iş yerinde işçilerin durumunun aynı olduğunu biliyoruz. Bunun sebebi genel olarak işçilerin, emekçilerin örgütsüzlüğü ve kendilerini yalnız hissetmeleri. Oysa işçiler olarak bizler örgütlü olduğumuzda neler yapabildiğimizi biliyoruz. Bulduğumuz Aliğa'da rafineriler kurulurken mücadele Necmettin Giritlioğlu ve yoldaşları ile başlamış ve halen devam edi-

yor. Yakın zamanda metal işçileri grev yasaklarına karşı mücadele ederek işçi sınıfına yeni bir yol açtı. Polonez işçilerinin mücadelesi de bizlere güç ve umut verdi. Aslında biz işçi sınıfı, örgütlendiğimizde ve mücadele ettiğimizde ne kadar güçlü olduğumuzu görmüş olduk. Hak ettiğimiz emeğimizin karşılığını almanın yolu, örgütlenmek ve mücadele edip hakkımızı söke söke almak. O zaman asıl güçlü olanın biz işçiler olduğumuzun farkına varırız.

Temel Conta işçilerinin grevi devam ediyor

Sefalet ücretini kabul etmeyecek Petrol-İş sendikasında örgütlenen, çoğunluğu kadın işçilerden oluşan Temel Conta fabrikası işçileri 10 Aralık'tan bu yana grevde. Patronların son zamanlarda anayasayı tanımama yöntemi olan sözleşme masasına oturma taktiğini Temel Conta patronu da uyguluyor. Patron sendika ile

masaya oturmuyor.

Fabrikada üretilen ürünlerin büyük çoğunluğu ihraç edilmesine rağmen patron, işçileri sefalet ücretlerine mahkûm etmek istiyor. İşçiler insanca yaşanabilecek ücret ve daha iyi çalışma şartları için, patronun sözleşme masasına oturması için mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyor.

Sermayenin krizin faturasını işçi ve emekçilere yıkmaya çalıştığı, işçileri sefalet ücretlerine mahkûm ettiği bir dönemde, Temel Conta işçilerinin grevi tüm işçi ve emekçilerin iş, aş ve hürriyet mücadelesidir.

Tarkett işçileri "zafere kadar mücadele" diyor!

İstanbul Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan, Petrol-İş sendikası Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu Fransız sermayeli Tarkett Zemin Kaplama fabrikasında grev devam ediyor. Fabrikadaki ilk toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde patronun uzlaşmaz tavırlarının sonucunda 18 Eylül'de greve çıkan işçiler, grevlerine azim ve kararlılıkla devam ediyor.

Birçok fabrikada olduğu gibi Tarkett işçileri için de sendikacı olmak kolay olmadı. Tarkett işçileri yasanın gerektirdiği çoğunluğu sağladı. Fakat patronun sendikacının yetkisine itiraz et-

mesi sonucu 1 yıl boyunca yetki davasının sonuçlanmasını bekledi. Toplu sözleşme imzalamaya yetkisinin gelmesinin ardından da patronun işçilerin sendikal haklarına saygı duymayan tavrı devam etti. Dünya çapında 34 iş yeri olan ve bu iş yerlerinde 12 bin işçi çalıştıran Tarkett fabrikası patronu toplu sözleşme süreci boyunca işlerinin olmadığından, kâr edemediğinden dem vurarak işçilere neredeyse sıfır zam teklif etti. Tarkett işçileri ise her türlü sefalet dayatmasını reddederek haklı grevlerine çıktılar ve 4 ayı aşkın bir süredir grevlerine kararlılıkla devam ediyorlar.

Tarkett işçilerinin mücadelesi bugün Orta Vadeli Program adı altında yoksullaştırılmaya çalışılan milyonlarca işçi ve emekçinin de mücadelesidir. İşçilere yoksulluğu reva görenlere karşı yolumuz Tarkett işçilerinin onurlu yolu olmalıdır. Bu sebeple Tarkett işçilerinin grevine destek vermek bütün emekçilerin boyunun borcudur. Devrimci İşçi Partisi olarak bütün emekçileri Tarkett işçileriyle dayanışmaya davet ediyoruz. Zafer onurlu Tarkett işçilerinin olacak!

Kamu emekçileri sefalet zammına karşı iş bırakarak alanlara çıktı!

Kamu emekçileri, TÜİK'in yüzde 44 olarak açıkladığı enflasyon oranına rağmen kendilerine dayatılan yüzde 11,54 oranındaki sefalet zammına karşı 13 Ocak'ta iş bırakma eylemi yaptı. Birleşik Kamu-İş Konfederasyonu, KESK, BASK, HÜR-SEN ve ASİM-SEN'in aldığı ortak kararla iş bırakan kamu emekçileri, ülke genelinde basın açıklamaları düzenleyerek alanları doldurdu. "Sefalet zammı değil emeğimizin karşılığını istiyoruz!" diyen kamu emekçilerine sağlık meslek örgütlerinden grevci Grid işçilerine kadar pek çok farklı yerden sınıf dayanışması ve destek mesajları da geldi.

Kamu emekçilerinin eyleminden ve ortaya konulan sınıf dayanışmasından rahatsız olan Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) ise tüm okullara bir yazı gönderdi. Gönderilen yazıda kamu emekçileri cezalandırma ile tehdit ediliyor

ve sendikal faaliyetler bir suç unsuru olarak değerlendiriliyordu. Kamu emekçilerinin iş bırakma dahil, sendikal eylemleri Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler gereği yasalardır. Dolayısıyla MEB bu yazısıyla açık şekilde sendikal hakların kullanılmasını engelleyici bir tavır alarak suç işlemektedir. Daha önemlisi yapılan eylem haklıdır ve meşrudur. Unutulmasın ki, bu memlekette kamu emekçilerinin sendikal mücadelesi fiili, meşru mücadele düsturu ile sokaklarda kazanılmıştır. Bugün kamu emekçilerinin kazanmış olduğu hakların savunulmasının ve ileriye taşınmasının yolu da Orta Vadeli Program (OVP) adı altında sefaletle sürüklenmekten kurtulmanın yolu da sendika ve konfederasyon ayrımı yapmadan birlikte mücadele etmektir. Yaşasın işçilerin emekçilerin birliği!

İnsan canı bir kez daha sermayenin kâr hirsına kurban edildi!

20 Ocak'ta Bolu Kartalkaya'da bulunan Grand Kartal Hotel'de çıkan yangın yaklaşık 14 saatte kontrol altına alınabildi. En yakın itfaiye ekibinin 45 dakika uzaklıkta olduğu, yangın söndürücü bir sistem, kullanılabilir durumda yangın merdiveni, duman dedektörü hatta yangın tüpü bile olmayan binada 79 kişi yaşamını yitirdi, 51 kişi ise yaralandı. Halen otel içinde arama çalışması yapıldığı ve kayıp vatandaşların olduğu öğrenildi.

Kartalkaya Kayak Merkezi'nde faaliyet gösteren ve çalışanları hariç 237 kişinin konakladığı otelde sabaha karşı 3 sularında başlayan yangın kısa sürede tüm oteli sardı. 12 katlı otelde mahsur kalanlar çarşafı uç uca bağlayarak kaçmaya çalıştı. Yüksek katlardaki bazı kişiler çaresizlik içinde aşağı atladı. Yangınla ilgili bilgiler yaklaşık 12 saat kamuoyundan gizlendi. İlk yapılan resmî açıklamaya göre en az 66 kişi öldü. Yapılan son açıklamada can kaybının 79'ya yükseldiği bildirildi.

Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy, otelin yangın yeterlilik belgelerine sahip olduğunu ve otelde iki adet yangın merdiveni bulunduğunu açıkladı. Bakan otelin yangın yeterlilik belgesinin Bolu Belediyesi tarafından verildiğini söyleyerek CHP yönetimindeki belediyeyi suçladı. Bolu Belediye Başkanı Tanju Özcan, bakanı yalanlayarak otelin kendi faaliyet alanlarında olmadığını iddia etti. Can pazarının yaşandığı otelin önünde burjuva partilerinin art arda yaptığı açıklamalar bilgiden çok siyasi şarlatanlık niteliği taşıyordu. En nihayetinde yayın yasağı getirildi.

İstibdad ve burjuva muhafetini birbirine düşüren yangın yeterlilik belgelerine sahip otelde ne hikmetse tek bir kişi bile yangın merdivenini kullanarak yangından kaçmayı başaramadı. Kültür ve Turizm Bakanı Ersoy'un, var dediği

yangın merdivenlerinin binanın içinde ve korumasız olduğu ortaya çıktı. Bu merdivenleri kullanarak kurtulan kimsenin olmaması ve başkaca yollarla yangından kurtulan vatandaşların beyanları, yangın algılama ve uyarı sistemlerinin çalışmadığı, kaçış yollarını gösteren bir levha olmadığı için yangın merdiveninin bulunmadığı gerçeğini gözler önüne seriyor.

Öte yandan otelde yangın çıktığında yayılımı engelleyen ve söndüren otomatik yağmurlama (sprinkler) sistemi zorunluluğu bulunmasına rağmen bu otelde bu sistem bulunmuyor. Hatta otelde ara katlarda bulunması zorunlu olan yangın söndürme tüpleri bile yok. Olası bir yangına karşı alınması gereken tedbirler sermaye için bir maliyet unsuru olduğu için insan canı bir kez daha sermayenin kâr hirsına kurban edilmiş oldu. Üstelik tüm bu ihmaller otelde yapılması gereken tüm denetimlerin aslında yapılmadığının ve çoğu çocuk onlarca kişinin göz göre göre öldüğünün bir kanıtı. Bu da devlet kurumlarındaki görevlilerin sermayenin çıkarlarını korumak için, üstlenmesi gereken görevleri yerine getirmediğini gösteriyor.

Dün Beşiktaş bugün Kartalkaya

Daha geçtiğimiz yıl Beşiktaş Gayrettepe'de gece kulübünde çıkan yangında ihmaller sonucu 29 işçi hayatını kaybetmişti. Bu yangındaki ihmalleri bugün Kartalkaya'daki yangında da görüyoruz. Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin (TMMOB) yıllardır bina planlarının çizimi ve denetlenmesi konusunda yaptığı çağrılar dikkate alınmadığı gibi başka bir denetim mekanizmasının da işletilmemesi bir kez daha gösteriyor ki istibdad rejimi sermayenin taleplerine cevap vermektense başka bir şey yapmıyor. İhmaller her gün daha fazla can alıyor.

Bir kez daha söylüyoruz, bu

can kayıplarının sorumluları kâr hirsıyla güvenlik tedbirlerini almayan sermaye ve bina yönetmeliklerini bilimin ışında düzenlemeyen, denetim görevini yapmayan devlet kurumlarıdır. İnsan canı sermayenin kâr hirsına kurban edilemez. Yasal düzenlemeler ve kamusal denetim ile bu felaketler önenebilir. Bina yönetmelikleri sermayenin çıkarları doğrultusunda değil, meslek odalarının ve bilim insanların ortak çalışmasıyla güncellenmeli, tüm işletmeler meslek örgütleri ve işçi sendikaları tarafından denetlenmelidir.

Bağımsız komisyon kurulmalı ve sorumlular yargılanmalıdır

Yangın sonrası şimdilik 11 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında Bolu Belediye başkan yardımcısı, Bolu Belediyesi itfaiye müdürü, otel sahibi, otel müdürü de bulunuyor. Bolu Cumhuriyet Başsavcısı ile 5 cumhuriyet savcısı ve 7 kişilik bilirkişi heyeti incelemelerine devam ediyor. 79 kişinin öldüğü bu yangında bakanlık ve belediye dahil olmak üzere devletin sorumluluğu olduğu ortadadır. İstibdad rejimi bu katliamın sorumlularından biridir ve yaşanan bu katliamın sorumlularının tespit edilmesi, olayın soruşturulması istibdadı bırakılamaz. Bu katliam işçi sendikalarından ve meslek örgütlerinden oluşturulan bağımsız bir komisyon tarafından soruşturulmalıdır. Katliam hakkındaki tüm bilgiler halkla şeffaf şekilde paylaşılmalı ve sorumlular bağımsız soruşturma komisyonunun çalışmaları ışığında yargılanıp cezalandırılmalıdır.

Ertuğrul Oruç

ABD, dünya halklarının sağlığına zararlıdır

Donald Trump, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) başkanlık koltuğuna oturduğu 20 Ocak günü pek çok kararnameye imza attı. Kararnamelerden biri ABD'nin, Dünya Sağlık Örgütü'nden (DSÖ) ayrılmasını öngörüyordu. Trump'ın DSÖ'den ayrılma kararı, DSÖ'yü finansal açıdan zayıflatacağı ve böylece küresel sağlık göstergelerini olumsuz etkileyeceği gerekçesiyle pek çok örgüt ve yorumcu tarafından eleştirildi. Oysa ABD, sağlık alanında da dünya halklarına en büyük tehdit konumunda. Dolayısıyla Trump'ın bu hamlesini dünya halkları fırsata çevirmelidir.

DSÖ, Birleşmiş Milletler bünyesinde 1948'de kurulur. DSÖ'nün, ihtiyacı olan ülkelere tıbbi yardım yapmaktan tutalım da halk sağlığına kadar çok çeşitli görevleri vardır ama esas işlevi dünyada uygulanacak sağlık politikalarına yön vermektir. Bu nedenle tarihte ABD'nin ve Sovyetler Birliği'nin temsil ettiği iki karşıt kutup DSÖ'nün politikalarına yön vermek için sürekli bir hegemonya mücadelesi içinde olmuştur. ABD, DSÖ içinde piyasacı sağlık anlayışını hâkim kılmak için her yola başvurmuştur. Örneğin, dünyada yaygın olarak görülen bulaşıcı hastalıkları (verem, çocuk felci, sıtma vb.) bitirme amacıyla yürütülecek programları yıllarca baltalamıştır, hâlâ da baltalamaktadır. Bugüne kadar yeryüzünden silinebilmiş tek hastalık olan çiçek hastalığı ABD'ye rağmen başarıya ulaşmış bir aşılama kampanyasının sonucudur. Dolayısıyla ABD'nin varlığı dünya halklarının sağlığına zararlıdır.

Sovyetler Birliği ve diğer işçi devletleri dağıldıktan sonra ABD, DSÖ'ye yön veren esas aktör haline gelmiştir. 2024-2025 bütçesinde ABD, yaklaşık 1 milyar dolar katkıyla en yakın rakibi ülke olan Almanya'yı üçe, sonraki ülke olan Çin'i ise beşe katlamaktadır. ABD'nin DSÖ içinde finansal liderliği ortadadır. Ama mesele bununla kalmaz. ABD sermayesinin sağlık alanında ana yönlendiricisi olan Gates Vakfı'nın (aşıda patent haklarının yılmaz savunucusu Gates Vakfı'nın kuruluşu GAVI ile birlikte) bağış miktarı ise 1,2 milyar dolardır. Buna Dünya Bankası, Rotary Vakfı gibi ABD politikasına destekçi kuruluşları da eklersek toplamın DSÖ'nün bütçesinin neredeyse yarısına tekabül ettiğini görürüz. Bu kuruluşların hiçbiri DSÖ'ye hayırına bağış yapmıyor. Amerikan sermayesinin, sağlığı kendine temel almış temsilcilerinin kârlarını arttırmak ve bu döngüyü sürdürmek için yapıyorlar.

Çok geçmişe gitmeye gerek yok. Covid-19 pandemisi tüm gerçekliği bir kez daha gözler önüne serdi. Covid-19'a karşı olabildiğince hızlı, etkili ve patent hakları olmayan bir aşı geliştirmek için oluşturulan bilgi havuzuna ABD ve yandaşları tek bir bilgi aktarmadı. Aşı bulunduktan sonra da zengin ülkeler aşılarda depoladığı ve aşılarda çok pahalı olduğu için zengin olmayan ülkeler aşılara zamanında ve yeterince ulaşamadı. Tahminlere göre eğer aşılarda patent olmasa ve dünyaya eşit şekilde dağıtılabileseydi Covid-19'dan ölen insanların en az 500 bini -muhtemelen çok daha fazlası- kurtarılabilirdi. İlaç şirketleri milyarlarca dolar kazanırken dünya kaybetti.

Trump, 2020'de, pandeminin ilk başlarında Çin'e çatıp DSÖ'den ayrılmak istemişti. Bugün de ayrılış kararında Çin'i baş suçlu ilan etmiş. Nedir bu Çin'le alıp veremediği Trump'ın? Hatırlayalım, Çin virüsün ilk yayıldığı yer olmasına ve milyarlık nüfusuna rağmen bazen dozu sertleşse de, yaygın test, karantina ve izolasyon gibi temel halk sağlığı prensiplerini uygulayarak virüsün ülke içinde yayılmasını durdurmuştu. Ayrıca etkili bir aşı da üretmeyi başarmıştı. Aynı dönemde ABD başta olmak üzere dünya, günlük olarak yüz binlerce vaka ve binlerce ölüm sayıları ile karşı karşıyaydı. Çin, dünyaya pandemiyle mücadelede örnek teşkil etmişti. Trump, dünyaya örnek teşkil eden böyle bir ülkeye bilenmişti.

Ancak Trump'ın DSÖ'den ayrılma hamlesini, yürüttüğü genel politikasından ayrı düşünmemeliyiz. Bunu, Çin'i dünyadan yalıtma politikasının sağlıktaki izdüşümü olarak görmek gerekir. Trump gerçekten DSÖ'den ayrılır mı bilinmez ama ABD, sağlığı piyasacı yönde yönlendirmekten geri duramaz. ABD burjuvazisi, Gatesgiller buna müsaade edemez. O nedenle yüksek ihtimalle Trump'ın bu hamlesi, DSÖ yönetimini ve DSÖ'nün yardımına şimdilik muhtaç ülkeleri Çin'in nüfuzundan uzaklaştırıp tehditle yanına çekme hamlesidir.

ABD'nin yürüttüğü politikalarından hiçbir çıkarı olmayan dünya halkları Trump'ın DSÖ'den çıkma kararını fırsata çevirip patent anlaşmalarını yırtıp atarak, yüksek teknolojiye sahip Çin, Hindistan, Brezilya gibi ülkelerin başı çektiği, diğer yoksul ülkelerin destek vereceği bir dayanışma ağı/kuruluşu kurup aş, ilaç vb. tıbbi malzemeleri üretmek için gerekli bilgi ve teknolojiyi en kısa zamanda elde edecekleri süreci başlatıp, ABD'den bağımsız olarak kendi kaderlerini çizmelidir. Elbette, zengin ülkelerin dışında kalan dünyanın kendi başına burjuvazinin iktidarı altında emperyalizmden kurtulma atılımı yapamayacağı açıktır. Yapılması gereken, işçi devletleri kurulması ve bunların dayanışma içinde kurtuluşa doğru yürümeleridir.

Metal işçileri MESS dayatmalarını da grev yasaklarını da aştı! MESS'i ezmek ve istibdadı yenmek için mücadeleye devam!

14 Ocak'ta GE Grid Solutions fabrikasında toplu sözleşmenin imzalanmasıyla birlikte Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) üyesi Hitachi, GE Grid Solutions, Arıtış Kriyojenik ve Schneider Elektrik fabrikalarında toplu sözleşme süreci metal işçilerinin zaferi ile sonuçlandı.

Grev yasaklarını çöpe atan metal işçileri önemli kazanımlar elde etti

Ağustos ayında başlayan toplu sözleşme pazarlıkları MESS'in uzlaşmaz ve dayatmacı tavrı sebebiyle uyuşmazlıkla sonuçlanmıştı. Arabulucu sürecinin Kasım ayında sonuçlanmasının ardından 1700 metal işçisi mesaiye kalmama ve iş durdurma eylemleri ile üretimden gelen gücünü yavaş yavaş kullanmaya başlayarak MESS'i uyardı. Fakat MESS, istibdad rejiminin hükümetinden aldığı grev yasağı garantisine de güvenerek metal işçilerine düşük ücretleri dayatmaya devam etti. Bunun üzerine 4 Aralık'ta Hitachi Enerji, 13 Aralık'ta GE Grid Solutions ve Schneider Elektrik işçileri greve çıktılar.

Erdoğan, MESS patronlarının ısmarlaması ile 14 Aralık günü metal işçilerinin grevini yasaklayarak tarafını bir kez daha gösterdi. Grev hakkını Kavel işçilerinden miras alan metal işçilerine bu yasak sökmedi ve grevler bir kişi bile eksilmeden devam etti. 19 Aralık'ta grevleri yasaklanmış olan Arıtış işçileri de greve çıktı. Grev yasaklarına sırtını dayayan MESS, metal işçilerini işten çıkarmakla tehdit etti. Yasaklar, tehditler metal işçilerini yıldırmadı. 2022'de Bekaert'ta, 2023'te Green Transfo'da (o dönemki adıyla Schne-

ider) grev yasaklarını tanımayan metal işçileri bir kez daha grev yasaklarını tanımayarak Türkiye işçi sınıfının önünü açtılar ve devletin en tepesinden gelen yasakların bile örgütlü işçileri durduramayacağını gösterdiler. İşte bu sürecin en önemli kazanımı Kavel işçilerinin miras olan ve istibdad tarafından gasbedilmeye çalışılan grev hakkının grev yaparak savunulması olmuştur.

Ayrıca metal işçileri, grevlerinin sonunda maddi kazanımlar da elde ettiler. Grevler başlamadan önce %38 oranında zam teklif eden MESS, metal işçilerinin grev iradesi karşısında %52 ile %55 arasında değişen oranlarda zam vermek zorunda kaldı. Ayrıca MESS'in 3 yıllık sözleşme ve esnek çalışmayı dayatan maddeleri de grevlerle geri çekti. GE Grid Solutions iş yeri başta olmak üzere bütün fabrikalarda emsal nitelikte sosyal haklar kazanıldı.

Geçmişin derslerini çıkaralım! MESS'in ve istibdadın karşısına daha da güçlü çıkalım!

Metal işçileri MESS'e sundukları taslakta ortalama saat ücretlerine %125 zam talep ediyorlardı. Bu taslak ve sürecin başında hedeflenen rakamlarla, imzalanan sözleşmeler kıyaslandığında alınan rakamlar düşük gözüküyor. Bu durumda belirleyici olan, işten atma tehditlerinin gölgesinde imzalanan Hitachi sözleşmesi olmuştur. Hitachi'de sözleşmenin imzalanmasının ardından yazdığımız yazıda da belirttiğimiz gibi (<https://gercekgazetesi.net/isci-ve-sendika/mucadelenin-derislerini-cikaralim-saflari-siklastirilmis-grev-yasaklarini-grevle>) bu süreçte işten atma tehdidine boyun eğerek taslak-

ta talep edilen zam oranının yarısından daha az bir oranda sözleşmenin imzalanması diğer fabrikaların patronlarına güven vererek, işçilerde moral bozucu bir etki yapmıştır. Bu durumun baş sorumlusu metal işçilerinin anayasal hakkı olan grevleri yasaklayarak MESS patronlarının pazarlık gücünü artıran siyasi iktidardır. Metal işçileri grev yasağına rağmen greve devam etme kararı aldıktan sonra bu grevler bir zam mücadelesinin ötesinde istibdada karşı hürriyet mücadelesine dönüşmüştür. Bu nedenle grev hakkının grevle savunulması imza atılan rakamlardan daha belirleyici bir önemdedir.

Öte yandan sözleşme maddeleri üzerinden verilen kavga da son derece önemlidir. Grev yasağına karşı direnişin merkezde olması bir bütün olarak sürecin değerlendirilmesine mâni olmamalıdır. Tüm süreçten gerekli derslerinin çıkarılmaması ileride yanlışlara yol açabilir. İleriye dönük olarak ders çıkarılması gereken konulardan biri Hitachi'de imzanın işten atma tehdidinin bir sonucu olarak atılmasıdır. Sürecin daha başında grevlerin yasaklanacağı ve yasakların ardından işçi çıkarma tehditleri geleceği bilinirken böyle bir tehdide karşı da MESS'e bağlı diğer fabrikalarda da üretimden gelen gücün kullanılması başta olmak üzere MESS'i sıkıştırarak çeşitli eylemler için hazırlıklar yapılmalıydı. Ayrıca taslak hazırlanırken tüm fabrikaların taslakları ortaklaştırılıp MESS'e tek taslak verildiği gibi sürecin tamamı bir bütün olarak yönetilmeli ve tek işletmede imzalanan sözleşmelerin imzası konusunda da bütün fabrikaların ve şubelerin fikri alınmalıydı. Ayrıca toplu sözleşmenin taslağını hazırlayarak hedefleri belirleyen iş yeri komitelerinin söz-

leşmenin imzası konusunda da irade sahibi olması sağlanmalıydı. Tüm süreci yöneten strateji ve taktikleri belirleyen sendika yönetimi elbette ki sadece iş yerini değil tüm süreci gelecekteki mücadeleleri vb. gözeterek kararlarını verecektir. Ancak sendikal önderliğin gerekli gördüğü adımları atarken daha etkin bir ikna mekanizması işletmelidir.

Sürecin sonuna gelindiğinde diğer fabrikalarda da benzer rakamlara imza atılmasına rağmen belirli bir memnuniyetsizliğin ve moral bozukluğunun olduğu fabrika, imza atılırken iş yeri komitesinin fikrinin sorulmadığı Hitachi fabrikası olmuştur. Bu da ileriye dönük olarak ders çıkarılması gereken bir konudur.

MESS'i bir kez daha sarstık! 2025'te MESS'i ezelim ve hürriyet mücadelesini büyütelim!

Süreç şüpheye yer bırakmayacak şekilde metal işçilerinin zaferi ile sonuçlanmıştır. Yukarıda da söylediğimiz gibi bu süreçte sözleşmelerin imzalandığı rakamlar ikincil önemdedir. Metal işçilerinin grev yasaklarına rağmen grevlerini sürdürmeleri ve grevlerin yasaklandıktan sonra 30 günden fazla sürmesine rağmen MESS'in bir işçiyi bile işten

atmaya cesaret edememesi hiçbir ücret zammıyla mukayese edilemeyecek önemdedir. MESS de AKP iktidarı da metal işçilerinin gücünü ve direncini görmüştür. Daha da önemlisi metal işçileri kendi güçlerinin farkına varmış ve 2025 yılının Eylül ayında başlayacak olan büyük grup MESS sözleşmesine hazırlanan sınıf kardeşlerine yolu açmıştır.

Birleşik Metal-İş sendikası ve metal işçileri MESS'in düzenini bir kez daha sarstılar, 2025 yılında ise MESS'i yıkmak için geride kalan sürecin kazanımlarına yaslanarak dersler çıkarılmalı ve büyük MESS grubunun toplu sözleşmesi için hazırlıklara derhâl başlanmalıdır. Metal işçilerinin ekmeklerinin büyümesi için, grev yasaklarında rekor kıran istibdad hükümeti ile hesaplaşmak gerekmektedir. Metal işçilerinin zaferi, sendika hakkı için büyük bir direniş gösteren Polonez işçilerinin, fabrika işgaliyle sendika hakkını savunan Betek Kimya (Filli Boya) işçilerinin ve daha nice mücadelelerin kazanımlarıyla birlikte 2025 örgütlenme ve mücadele yılına ışık tutmuştur. İşte bu yüzden metal işçileri sendikalarına Kavel ruhuyla sahip çıkmalı ve 2025 toplu sözleşmesinde MESS'i ezip, istibdada karşı hürriyet mücadelesine öncülük etmelidir.

8 Mart'ta emekçi kadınlar en öne! Örgütlenme ve mücadele yılına 8 Mart'ta emekçi kadınların damgasını vuralım!

Devrimci İşçi Partisi 2025 yılını örgütlenme ve mücadele yılı olarak ilan etti. Sermayenin istibdadının, 2025'i milyonlarca işçi ve emekçi için sefalet yılı yapma niyetine karşı, öncü işçileri 2024'ün grev ve direnişlerinin açtığı yoldan yürüme-ye, 2025'i örgütlenme ve mücadele yılı yapmaya çağırıyor. Kökeni emekçi kadınların daha iyi bir yaşam için grevlerine, Rusya'da Çarlığın istibdadını yıkan devrime dayanan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle emekçi kadınlara bu çağırıyor bir kez daha yapıyoruz. Gelin eşit ve özgür yaşamak için fabrikalarımızda, işyerlerinde, mahallelerde, okullarda mücadelede öne çıkalım; iş, aş, hürriyet için, ekmek ve gül için örgütlenme ve mücadele yılı yapacağımız 2025'e emekçi kadınların damgasını vuralım.

"Aile Yılı" müjdeleri değil, her kadına iş, her işyerine kreş!

İktidar 2025 yılını "Aile Yılı" ilan ettiğini açıkladı, "Aile Yılı'nın

müjdelerini duyurdu. Müjdelerin başında esnek ve uzaktan çalışma modellerinin hayata geçirilmesi var. Gereğe ne? Kadınların evleri ve işleri arasında tercih yapmak zorunda kalmamaları. Yani devlet kadınlara, evin işleri, çocukların, yaşlıların bakımı sadece senin sorumluluğun demiş oluyor. Hem evde hem de işte çalışacaksın diyor. Ama doğru dürüst bir iş güvencen olmadan, kıdem tazminatı, yıllık izin gibi hakları elde edemedi, düşük ücretlere razı gelerek, sendikalaşmanın iyice zorlaştığı koşullarda çalışacaksın diyor. Emekçi kadınlar müjde diye sunulan bu dayatmayı kabul etmeyecek! Her kadına iş, her işyerine kreş diye mücadele edecek! Çocukların, hastaların, yaşlıların bakımı yaygın ve nitelikli bakım merkezleri tarafından devletin sorumluluğunda olsun diye talep edecek! Sadece doğum ve analık izni değil, devredilemez babalık izni de olsun diyecek! Sendikalı, güvenceli çalışma hakkını savunacak!

Nafaka yetmez! Eşit işe eşit ücret! İş güvencesi!

"Aile Yılı" paketine iş-özel yaşam dengesi adı altında esnek çalışma zehri sıkıştırılırken, Yargı Reformu Strateji Belgesi ile de nafaka hakkına bir kez daha göz diktikleri, boşanmada arabuluculuk sistemini getirmeye çalıştıkları görülüyor. Boşanma konusunda arabuluculuk tümüyle kadınların aleyhine işler. Arabuluculuk şiddet gördüğü için boşanmak isteyen bir kadını, şiddeti uygulayanla pazarlığa oturtmak anlamına gelir. Sırf boşanabilmek için nafaka hakkından, edinilmiş malların paylaşımı gibi başka haklarından vazgeçmeye zorlandığı bir duruma kadını sokmak demektir. Süresiz nafaka ile erkeklerin mağdur olduğunu iddiası üzerinden nafaka hakkına göz dikilmesi de tümüyle bir çarpıtmanın ürünüdür. Bugünkü uygulama süresiz nafaka değil, yoksulluk nafakasıdır. Kanuna göre kim yoksulluğa düşerse ona verilir. O zaman sorulması ge-

reken soru neden boşanma sonrası yoksulluğa düşen tarafın kadınlar olduğudur! Emekçi kadınlar nafaka hakkının gasbedilmesine izin vermeyecek! Nafaka yetmez, eşit işe eşit ücret ve iş güvencesi istiyoruz diyerek mücadele edecek!

Şiddete karşı öz savunma örgütlenmeleri!

Arabuluculukla boşanmayı zorlaştırmanın anlamı, kadınların mutsuz oldukları belki de şiddet gördükleri, can güvenliklerinin olmadığı evliliklere mahkûm edilmesidir. Kadını korumak yerine aileyi merkezine alan iktidar, kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin faillerini de cesaretlendirmeye devam ediyor. "Aile Yılı" ilan edilirken ailenin güvenli bir liman olarak inşa edilmesinin önemi vurgulanıyor ama her gün en az bir kadın, kadın cinayetlerinde yaşamını yitiriyor. Üstelik bu kadınların %70'i kendi evinde öldürülüyor. Kadınlara müjde vermek istiyorsa iktidarın yapacağı şey, kadına yönelik şid-

dete caydırıcı cezalar uygulamaktır. Ama bunun yerine gördüğümüz Yargıtay'ın önce boğulan, sonra yakılan, ardından da üzerine beton dökülen Pınar Gültekin'in katiline verilen ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını, "canlı canlı yakılarak öldürme canavarca hisle değildir" diyerek bozması ve "haksız tahrik indirimi" istemesidir.

Emekçi kadınlar, şiddet faillerinin cezasız kalmaması için de göstermelik cezalarla erkek şiddetinin cesaretlendirilmesine karşı da mücadele edecek! Şiddet faili erkekleri koruyan mahkemelere, koruma kararlarına rağmen kadınları korumayan bu düzenin güçlerine bel bağlamadan, şiddete karşı kendini korumayı öğrenecek! Öz savunma haktır! Emekçi kadınlar şiddete karşı caydırıcı bir güç oluşturmak, şiddet anında şiddeti savuşturmak için öz savunma örgütlenmeleri kuracak!

Öncü İşçi Şûrası'nda buluşan işçiler 2025'i örgütlenme ve mücadele yılı yapmaya söz verdi!

Öncü İşçi Şûrası adına ve iddiasına uygun bir bileşimle toplandı. Birleşik Metal-İş Genel Merkez Örgütlenme Sekreteri Fehmi Elmacı ve Birleşik Metal-İş Gebze 1 No'lu Şube Başkanı Selçuk Çifci, yönetim kurulu üyeleri Mahmut Polat ve Alperen Erkoç, aynı şubeye bağlı General Electric Grid Solutions, Chen Solar, Smart Solar, Copreci, China Tool ve HT Solar'dan temsilciler ve işçiler, Dostel, Esitaş ve Fagor fabrikasından işçilerle metal işçileri Öncü İşçi Şûrası'na Kavel'den bugüne metal işçilerinin mücadelecisi geleneğini taşıdılar. Tekel direnişinden bu yana gıda sektörünün en önemli mücadelelerine ve son dönemde Polonez, Perfetti, Eker gibi direnişlere öncülük eden Tekgıda-İş örgütlenme uzmanları Yunus Durdu ve Suat Karlıkaya, Polonez işçileri ve Perfetti'de bir yıla yakın süre fabrikada direnen Ayhan Yaylalı, Tekgıda-İş Gebze Şubesi yöneticisi Servet Yeşilkaya ve aynı şubeye bağlı Bimbo fabrikası temsilcisi, ekmeği üretenlerin ekmeği için mücadeledeki kararlılığını, direniş çadırlarından barikat savaşlarına uzanan mücadelelerinin sıcaklığını getirdiler.

Petrol-İş Gebze Şubesi'ne bağlı grevini sürdüren Tarkett fabrika temsilcisi, Selüloz-İş sendikasında örgütlü olan ve grevini tamamlayan MKB Rondo işçileri, sadece ağır sömürü koşullarıyla ezilmeyen, iş cinayetleriyle de can veren tersane işçileri, çok farklı alanlarda çalışan işçi-emekçi gençler, sektör, sendika, konfederasyon farkı olmaksızın işçi mücadelelerinin bir bütün olduğunu gösterdiler.

İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Ertuğrul Oruç, Eğitim-Sen Kocaeli 2 No'lu Şube yö-

neticileri ve üyeleri, *Devrimci Marksizm* dergisi Yayın Kurulu üyeleri ve yazarları, akademisyenler de Öncü İşçi Şûrası'nda yer aldılar. Düşünce ve eylemlerini işçi sınıfının hizmetine sunan, işçi sınıfının toplumsal ortamı ve ideolojisi içinde gelişen organik aydınlar, sınıfla mücadele alanlarındaki birlikteliklerini Öncü İşçi Şûrası'nda da devam ettirdiler.

Direnişlerden ve grevlerden güç alan örgütlenme ve mücadele yılı olacak 2025'e ışık tutan konuşmalar!

Devrimci İşçi Partisi daha önceki yıllarda da bu salonda öncü işçi toplantıları düzenlemişti. Her toplantı bir öncekinin üstüne koyarak ilerledi ve nihayet Öncü İşçi Şûrası'nda salon hıncahınç doldu. Sadece katılım değil aynı zamanda direnişlerden ve grevlerden gelen coşku da yüksekti. Bu ortamda gerçekleşen Şûra'da işçi sınıfının geçmiş deneyimleri ışığında dün, sürmekte olan mücadeleleri ileri taşımak adına bugünü ve ekmeğin kavgalarını işçi sınıfının iktidar kavgasıyla bütünleştirme hedefiyle geleceği konuştuk.

Devrimci İşçi Partisi Genel Başkan Yardımcısı Levent Dölek açılış konuşmasında 2025 yılını Mücadele ve Örgütlenme Yılı ilan ettiğimizi belirterek işçilerin sendikasına sahip çıkması ve denetlemesinin önemini vurguladı. İşçinin emekçinin gündemini Türkiye'nin gündemi yapmak ve ülkenin gündemine işçinin emekçinin damgasını vurmak hedefiyle yola çıktığımızı belirten Dölek, 2025 yılında işçi sınıfının ülkenin gündemine yumruğunu vuracağını belirtti.

Tekgıda-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Yunus Durdu ve Suat Karlıkaya, Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze 1 No'lu Şube Başkanı Selçuk Çifci ve Mali Sekreter Mahmut Polat konuşmalarında MESS'e karşı verilen yasaklı grev mücadelelerinin ve adını mücadele tarihine altın harf-

lerle yazdıran Polonez direnişinin zaferlerini selamladılar ve konfederasyon ayrımı gözetmeksizin sınıf dayanışmasını yükselten konuşmalar yaptılar. Hem metal işçilerinin yasaklı grev mücadelesinde hem de Çatalca'dan yükseltile Polonez mücadelesinde sermaye ve devlete karşı verilen çetin mücadele deneyimlerini aktardılar. "Yaşasın işçilerin birliği ve halkların kardeşliği" anlayışıyla sınıf mücadelesinin Türk, Kürt, Laz, Sünni ve Alevi ayrıtılmadan işçi sınıfını birleştirdiğini vurguladılar.

"Sınıf dayanışmasından güç aldık, tüm işçi sınıfı için savaştık!"

Salona büyük bir enerji ve coşkuyla sloganlar eşliğinde giren Polonez işçileri adına direnişin öncülerinden Engin Gürbüz söz alarak bu süreçte Devrimci İşçi Partisi'nin rolünü vurgulayarak, sınıf dostlarının onları hiç yalnız bırakmadığını ve direnişin tüm işçi sınıfına mal olduğunu belirtti. Ardından kürsüye birlikte çıkarak Polonez sürecini anlatan Saniye Taş ve Ayla Erdal verdikleri uzun soluklu ve zorlu mücadeleye nasıl göğüs gerdiklerini, sendikalarından ve sınıf dostlarından nasıl güç aldıklarını aktardılar.

"Kapitalizm esarettir, hareket etmeyen zincirlerini fark edemez!"

Chen Solar baştemsilcisi ve Birleşik Metal-İş Gebze 1 No'lu Şube Eğitim Sekreteri Alperen Erkoç konuşmasında mücadeleciler işçilere çağrıda bulundu. Rosa Luxemburg'un "Kapitalizm esarettir. Hareket etmeyen zincirlerini fark edemez." sözünü hatırlatarak, bu toplantının bizi zincirlerimizden kurtulmaya ça-

ğırıldığını ve gerçek zaferin ancak o zaman gelebileceğini vurguladı. Açlığa mahkûm edilen asgari ücretli milyonlara karşı, Filistin'de Siyonist İsrail tarafından katledilen çocuklara karşı, yıllardır ezilen, eşitlik mücadelesi veren Kürt halkına karşı, kadın cinayetlerinde ölen kadınlara karşı ve dünyanın her yerinde ezilen, sömürülen halklara karşı işçi sınıfının öncülerinin sorumluluğunu hatırlatan Alperen Erkoç, hep birlikte kapitalist sömürü düzenini tarihin çöplüğüne atmak için salonu dolduran işçileri siyasi mücadeleye davet etti.

Devrimci İşçi Partisi Genel Başkanı Sungur Savran: "Kazanımlarımız çok önemlidir ama kapitalizm var olduğu sürece geçicidir! Kalıcı çözüm işçi iktidarındadır!"

Kapanış konuşmasını ise Devrimci İşçi Partisi Genel Başkanı Sungur Savran yaptı. Savran konuşmasında işçi sınıfının sendikal mücadelelerinin getirdiği kazanımlara, haklara ve güçlü sonuçlara rağmen kapitalizmin esareti altında bu kazanımların kalıcı olamayacağını belirterek bunun bir tek çözümü olduğunu vurguladı. Bu çözüm, güvenli bir yaşamı vadeden, işsizliği olmadığı ve toplumun kapitalizm tarafından yozlaştırılmayacağı bir işçi sınıfı iktidarındır.

"İşçi iktidarı için öncü işçiler Devrimci İşçi Partisi'ne!"

Savran konuşmasının devamında bu hedefe ulaşabilmenin ise modern çağda tek aracı oldu-

ğunu belirtti: O da siyasi partidir. İşçi sınıfı için çözümün yolu devrimdir ve işçi sınıfının partisi de devrimci olmak zorundadır. Sendikaların ötesine geçerek ancak bir siyasi parti etrafında, işçi sınıfının kurtuluş programını tüm ezilenleri kapsayacak şekilde içeren örgütlü bir mücadelenin nihai zaferimize ulaştırabileceğinin altını çizdi. Ve bu vesileyle salonu dolduran ve hayatını işçi mücadelesine adanmış tüm öncülere seslenerek Devrimci İşçi Partisi saflarında bu ekmeğin mücadelesini siyasetleştirmeye ve örgütlü mücadeleyi hep birlikte vermeye çağırdı.

Öncü İşçi Şûrası başarıyla sona erdi: İş aş hürriyet kavgasına ışık tuttu ve güç verdi!

Öncü İşçi Şûrası büyük bir coşkuyla, mücadele dolu mesajlarla ve geleceğe yönelik çağrılarla doluydu. Bugün kapitalist esaret altında yapabildiklerimiz, yarın o esareten kurtulmak için yapabileceğimize güç oluyor, işte bu toplantı o güç birliğinin vesilesidir. 2025 senesi Devrimci İşçi Partisi Genel Başkan Yardımcısı Levent Dölek'in de sözlerinde belirttiği gibi randevusu verilmiş MESS muharebesiyle ve nereden geleceğini henüz bilemediğimiz ekmeğin kavgalarıyla dolu olacak. İşçi sınıfı bu muharebeye sadece sendikalarıyla değil siyasi bir örgütlülüğün gücü altında planlı, programlı ve disiplinli bir sınıf bilinciyle kuşanarak hazırlanmalı. Şûra, kurul demektir. Bu topraklarda "sovyet"lerin karşılığıdır. 19 Ocak'taki etkinliğimizin perspektifi, gelecekte mücadelelerin kendi bağrından yükselecek işçi şûralarına, oradan da işçi sınıfının iktidar kavgasına uzanıyor. Örgütlenelim, mücadele edelim ve zincirlerimizden kurtulalım!

Emperyalizmin, Siyonizmin ve kuklalarının vaadi etnik arındırma ve mezhepçi boğazlaşmadır! Bizim çözümümüz Batı Asya'yı emperyalizmden ve Siyonizmden arındırmaktır!

Emperyalizmle uyumlu "kravatlı tekfirci" Ahmet el-Şara (kod adı Muhammed Colani) ve HTŞ (Heyet Tahrir Şam) Şam'da iktidarı aldı ama halen yeni bir düzen kurabilmiş değil. Ahmet el-Şara, 29 Ocak'ta kendi örgütünden ve müttefiklerinden müteşekkil bir "zafer konferansı" toplayarak kendini Suriye Arap Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı ilan etti. Emperyalist hamileri tarafından kravatlı tekfirciye Suriye Arap Cumhuriyeti adını kullanması söylendi. Çünkü bu şekilde halen dünya çapında pek çok ülkenin terör listesinde yer alan HTŞ'nin tanınması daha kolay olacak. Yeni rejimin cumhuriyetle uzaktan yakından ilgisi yok! Anayasası olan her rejime cumhuriyet denmez. Anayasası olan krallıklar (meşrutiyet) da vardır. Suriye'de Anayasa dahi yok. Ve Colani gerçek anlamda yeni bir Anayasa vaadinde bile bulunmuyor. Colani, ne idüğü belirsiz bir "ulusal konferans", kimleri içereceği belli olmayan ama kimlerin olmayacağı bilinen (Aleviler!) "kapsayıcı bir hükümet" ve çıkmaz ayın son perşembesine atılmış "nihai seçimler"den oluşan bir "geçiş süreci"nden bahsediyor.

Emperyalist politikanın şeytan üçgeni: "Etnik arındırma, mezhepçi boğazlaşma, emperyalist himaye"

Kravatlı tekfirçilerin geçiş sürecinin istikameti halen belli değil ama iç savaştan barışa, farklı ülkelerin nüfuz alanlarına bölünmüş Suriye'den birleşmiş bir ülkeye bir geçiş olmayacağı açık. Görü-

nür ufukta, ülkenin, bölge çapında yaşanan çatışma ve savaşların neticesinde değişen yeni güç dengelerine bağlı olarak, yeni nüfuz alanlarına bölünmesi var. HTŞ'nin Şam'a yürüyüşü İsrail'in ABD'nin tam desteğiyle Gazze'den başlayan, Yemen, Lübnan ve İran'la devam eden savaşının gölgesinde gerçekleşti. Arka planda yine NATO'nun Rusya'ya karşı Ukrayna cephesinde yürüttüğü savaş vardı. Türkiye de Erdoğan'ın İran'la bölgesel rekabeti merkeze alan Sünni İslam dünyası üzerinde nüfuz mücadelesi veren, sömürgeci burjuvazinin yayılmacı emellerine yaslanan Rabiacı politikasıyla bulmacayı tamamlayan parça oldu. Suriye'nin yeni hâkim güçleri bu ülkeye ve bu ülkenin halklarına özgür, onurlu, barış içinde bir gelecek vadetmiyor.

Tam tersine! Emperyalistlerin Şam'ı teslim ettiği Colani ve onun Uygur, Özbek, Çeçen, Kuzey Afrikalı, Avrupalı vb. müttefiklerine takım elbise de giydirdeniz, boyunlarına kravat da taksanız bunların İbn Temiyye'nin Alevileri ve Şiileri Hristiyan ve Yahudilerden daha tehlikeli gören ve katli vacip ilan eden görüşlerinin takipçisi tekfirci mezhepçiler olduğu gerçeği değişmeyecek. İngiliz emperyalizmi BBC aracılığıyla ne kadar halkla ilişkiler çalışması yaparsa yapsın, 8 Aralık'tan bugüne kadar Alevilere yönelik baskılar, yargısız infazlar, köy basmalar, insan kaçırımlar herkesin gözü önünde yaşanıyor. Batı emperyalizminin desteklediği Suriye İnsan Hakları Gözlemevi (Syrian Observatory for Human Rights

- kısaca SOHR) dahi bunları raporluyor. Mızrak çuvala sığmıyor. BBC, Alevilerin evlerini yağmalayan kimliği belirsiz bir silahlı grubu uyaran ve onlardan evi sahiplerine teslim etmelerini isteyen HTŞ milislerini konu eden belgeler çekiyor. Bu planlı propaganda faaliyeti, HTŞ'nin Hama ve Humus'u (şehir ve köyleriyle) Alevilerden arındırma, Alevileri nüfus olarak kalabalık oldukları Lazkiye ve Tartus gibi sahil bölgelerine sürmeye, burada silahsızlandırarak terörle sindirmeye yönelik sistematik çabalarını meşrulaştırmayı amaçlıyor. Çünkü HTŞ ve müttefiklerinin tekfirci dünya görüşü ile emperyalizmin Suriye'yi kontrol altında tutma planları örtüşüyor. Böylece etnik arındırmaya tabi tutulmuş bölgelerde HTŞ hakimiyetini perçinleyecek, Aleviler ise HTŞ'nin teröründen sakınmak için onun emperyalist hamilerinin korumasına muhtaç olarak kalacak.

Rojava'da NATO koridoru da emperyalist himaye de çözümsüzlüktür!

Bu politika Suriye'de daha önce de sahnelendi. Amerikan ve İngiliz emperyalizmi Türkiye'nin Suriye'ye yönelik sınır ötesi operasyonlarına yeşil ışık yaktığında da bunlar yaşandı. Örneğin Afrin Kürt nüfusundan arındırılırken, buranın NATO ordusunun himayesindeki grupların hakimiyetinde Sünni Arap nüfusuyla doldurulması emperyalistler tarafından hayırhah bakışla karşılandı. Daha sonraki askeri operasyonlarda NATO ordusuna iştirilmiş Suriye Millî Ordusu'nun

(SMO) hakimiyetindeki bölgeler fiili ve kesikli bir NATO koridoru oluşturdu. Emperyalistler bir yandan bu operasyonların önünü açarken aynı zamanda TSK/SMO'yu sınırlandırarak kendilerini Rojava'daki Kürtlerin (siyasi olarak da bu bölgedeki Kürtlerin çoğunluğunun desteklediği PYD'nin) hamisi olarak gösterdi. Şimdi bir kez daha Rojava'da aynı oyun oynanıyor. Yarın Kobani'ye ve Kamışlı'ya bir askeri operasyon düzenlense ve Türk Silahlı Kuvvetleri eliyle bir koridor oluşturulsa, Amerikan ve İngiliz emperyalizmi bunu stratejik çıkarları aleyhine görmez. Trump, Amerikan askerlerini çekse dahi elini PYD'nin üzerinden çekmeyecektir. Belki yerine İsrail'i sahaya sürecek. Sonuçta Türkiye'nin istediği koridor kurulursa Rojava'nın büyük bölümü Kürt nüfustan arındırılacaktır. Kürtlerin güneyde gittiği bölgelerde PYD ile yerli Arap nüfus arasında gerilim artacak, gerilim Batılı emperyalistlerin, İsrail'in vb. himayesi ile kontrol altına alınacaktır. Diğer bir alternatif ise Bahçeli'nin Öcalan'dan beklediği çağrının gelmesiyle birlikte adım adım PYD'nin tasfiyesi ve Kürtlerin silahlı güçlerinin "Sünni İslam kardeşliği" projesi çerçevesinde SMO'laştırılmasıdır.

İsrail her daim halkların boğazlaşmasından yanadır!

Etnik arındırma ve mezhepçi boğazlaşma emperyalizmin Suriye'yi kontrol etme yolu ve kendi aralarında nüfuz alanları olarak bölüşürmenin yöntemidir. Halkla-

rın boğazlaşmasından en başta da İsrail çıkar sağlayacaktır. Çünkü İsrail, Gazze'de Arap halkına karşı bir soykırım suçlusudur. HTŞ ve Colani istediği kadar işbirlikçilik yapsın Arapların bunu unutmayacağını en önce İsrail bilir. Bu yüzden Suriye'de izin vereceği tek devlet dışları sökülümüş ve mezhepsel olarak bölünmüş bir Arap devletidir. Siyonizm, Türklerin ve Kürtlerin nezdinde Arap düşmanlığının kökleşmesini ister. Türkiye'de Arap düşmanı, ırkçı, göçmen düşmanı, faşist oluşumları bu yüzden destekler. Irak'ta ve Suriye'de peşmergenin ya da YPG'nin emperyalistlerin yanında Araplarla savaşmasından memnun olur ve bu iki halkın arasına kan denizi girmesini ister. İran'da Şah rejimi gelsin, gelmiyorsa İran'la Sünni Arap dünyası hiç barışmasını ister.

Çözüm, bölgeyi emperyalizm ve Siyonizmden arındırmaktır!

Özetle, emperyalizmin ve Siyonizmin Suriye'ye biçtiği kader olan etnik arındırma ve mezhepçi boğazlaşma tüm Batı Asya'ya (Ortadoğu'ya) ve bu coğrafyanın halklarına biçmek istediği kadedir. Tabii ki bu kader mutlak değildir. Bu kaderi işçi sınıfının Batı Asya'yı emperyalizmin üslerinden, askerlerinden ve tekellerinden arındırarak, Batı Asya'nın tüm halklarının vatanlarında özgür ve eşit olarak yaşayacağı Batı Asya ve Kuzey Afrika (BAKA) Sosyalist Federasyonu programı değiştirebilir.

DİP İkitelli Akşam Okulu, derslerine devam ediyor: Suriye'de Yeni Düzen: Emperyalizm, Tekfircilik ve Mezhepçilik

Devrimci İşçi Partisi İkitelli Temsilciliği belirli aralıklarla düzenlediği Akşam Okulları derslerine devam ediyor. Dünyayı anlamak yetmez onu değiştirmek lazım şiarı ile 2 yılı aşkın süredir devam eden Akşam Okulları 20. dersini yine emekçi halkımızın katılımı ile gerçekleştirdi.

Etkinliğe başlamadan önce açılış konuşmasını gerçekleştiren yol-

daşımız 2024'ü işçi mücadeleleri ve kazanımları ile kapattığımızı, Devrimci İşçi Partisi'nin işçi sınıfının açtığı bu yolda 2025'i mücadele yılı ilan ettiğini dile getirdi ve emekçi halkı Devrimci İşçi Partisi saflarında örgütlenmeye davet etti.

Açılış konuşmasının ardından "Suriye'de Yeni Düzen: Emperyalizm, Tekfircilik ve Mezhepçilik" başlığı ile düzenlenen akşam oku-

lu sunumunu Devrimci İşçi Partisi Genel Başkan Yardımcısı Levent Dölek gerçekleştirdi. Suriye'deki son politik gelişmeleri değerlendiren Dölek, HTŞ'nin Suriye'de başlattığı tekfirci-mezhepçi provokasyonlarla köriklenen kardeş kavgasına dikkat çekti. Bu provokasyonun Türkiye'ye sıçrama tehlikesine karşı hazırlıklı olunması gerektiğine vurgu yaptı. Ayrıca

Dölek, halkları mezhepler temelinde bölmeye çalışanlara karşı sınıf temelinde bir araya gelerek mücadele etmenin gerekliliğini dile getirdi.

Yapılan sunumun ardından akşam okuluna katılan emekçi halkımızın soruları ve katkılarıyla ders son buldu. Devrimci İşçi Partisi İkitelli Temsilciliği'nin düzenlediği Akşam Okulları emekçi hal-

kımızın ihtiyaçlarına göre teorik, güncel-politik ders ve atölyeleri ile derslerine devam edecek.

Siyonizme ve emperyalizme karşı alanlardaydık!

Devrimci İşçi Partisi ile Emperyalizm ve Siyonizme Karşı Filistin Dostları, Ocak ayında Filistin halkının mücadelesine destek vermek için düzenlenen eylemlerde yerini aldı. Bu eylemlerden ilki, Siyonist İsrail tarafından esir alınan Filistinli doktor Hussâm Ebu Safiyye'nin serbest bırakılması talebiyle 15 Ocak günü İstanbul Tabip Odası (İTO) tarafından düzenlenen yürüyüşü. Levent metro çıkışından İsrail Konsoloslukuna önüne gerçekleştirilen yürüyüşte kalabalık, Ebu Safiyye'nin ve Filistin'in özgürlüğünü talep eden sloganlar attı. İsrail'in Filistin halkına yönelik halen sürmekte olan

soykırımını lanetleyen yürüyüşte istibdadın Filistin'i arkadan bıçaklayarak İsrail ile ticareti ve ilişkileri sürdürüyor olması da kınandı. İTO Genel Sekreteri Ertuğrul Oruç konsolosluk önündeki konuşmasında, Hussâm'ın hekimliğinin ve sağlık emekçilerinin onuru ve yüz akı olduğunu söyledi. Ertuğrul Oruç, Filistinli sağlık emekçileri başta olmak üzere tüm Filistinli tutsaklar serbest kalana, Filistin özgürleşene kadar mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti. İTO Yönetim Kurulu Başkanı Osman Küçükosmanoğlu da, İTO Yönetim Kurulunca hazırlanan, Safiyye'nin derhâl serbest bırakıl-

ması ve Gazze'deki Siyonist işgale derhâl bir son verilmesini talep eden açıklamayı okudu. Eylemde ayrıca bileşeni olduğumuz Filistin Eylem Komitesi, DİSK, KESK ve TMMOB sözcüleri de birer konuşma yaptı.

Gazze'de ateşkesin kesinleşmesinin ardından ise, 19 Ocak Pazar günü yüzlerce kişi Filistin Eylem Komitesi'nin "Direnen Filistin halkına bin selam! Bugün ateşkes yarın özgürlük!" şiarıyla yaptığı çağrıya uyarak Taksim Tünel Meydanı'nda toplandı. Buradan Galata Kulesi istikametine yürümek isteyen kitlenin önu istibdadın polisi tarafından

kesilip insanlar gözaltına alınmakla tehdit edildi. Bu uygulamayla iktidar bir kez daha İsrail'e ambargo uygulamak yerine Filistin dostlarını ablukaya almayı tercih ettiğini gösterdi. Polis barikatlarının arasında yapılan basın açıklaması, İsrail'e tam ambargo uygulanana, Filistin

halkı tamamen özgürleşene ve Siyonist İsrail yıkılana dek mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı. Basın açıklaması "Yıkılsın Siyonist İsrail devleti!" ve "Nehirden denize özgür Filistin!" sloganları eşliğinde okunduktan sonra eylem sona erdi.

İstibdada karşı nasıl mücadele etmeli: Baskıya karşı çık, tuzağa düşme!

Türkiye, iktidara muhalif kurum ve kişilere yönelik bir soruşturma, gözaltı ve tutuklama dalgasıyla sarsılıyor. Bu dalga ESP ve SEP gibi sosyalist partilerden faşist Zafer Partisi'ne kadar geniş bir yelpazeyi kapsıyor. Kürt hareketinden ya da onunla dayanışma içinde olan siyasetçilere, sendikacılara, avukatlara yönelik operasyonlar bitmiyor. Geçmişten bugüne soruşturmaların ve kayımların hedefi olan Dem Partili belediyelerden sonra Esenyurt ve Beşiktaş ile birlikte CHP'li belediyeler de hedef alınıyor. Türkiye'nin en büyük belediyesi olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Başkanı Ekrem İmamoğlu üzerinde "ahmak davası" olarak bilenen bir hakaret davası adeta Demokles'in kılıcı gibi sallandırılıyor. Tutuklama furcasından medya dünyasının ünlü menajeri Ayşe Barım da sokak röportajında Erdoğan'a serzenişte bulunan sıradan bir kadın da nasibini alıyor. Tüm bunlar olurken yargının bir sopa olarak kullanılmasını, belirli savcılarının, belirli bilirkişilerle adeta bir yargı tezgâhı kurmuş olduğunu teşhir eden haberler yapan gazeteciler de karakola çekiliyor.

"Susma sustukça sıra sana gelecek!"

Tüm bu baskıların sebebi iktidarın gücü değil zaafıdır. Bu iktidar bir yandan içeride ekonomik krizin faturasını emekçi kitlelere ödetirken bir yandan da sermayenin yayılcı çıkarları doğrultusunda sahte açılım projeleri yürütmenin ve emperyalizmin himayesinde sınır ötesinde seferlere çıkmanın telaşındadır. Türkiyeyle Kürdüyle emekçi halkı yoksullaştırılan ve ezen bu politikaların tepki uyandırmaması düşünülemez. Soruşturma, gözaltı, tutuklama... Hepsinin amacı bellidir: kitleleri korkutmak, tepkileri bastırmak, bastıramadığında ise saptırmak. Bu terör ortamına karşı ne yapmalı? Susmak ve sinmek bir seçenek değil. Yıllarca işçilerin emekçilerin öğrencilerin sokaklarda yankılanan sloganına kulak vermek gerekli: "Susma sustukça sıra sana gelecek!"

İstibdadın tuzaklarına dikkat!

Susmayacağız! Temek hak ve hürriyetlerimizi, işimizi ve aşımızı savunmak için haykıracağız! İstibdadın gadrine uğrayanların kimliğinden, siyasetinden ayrı olarak istibdadın her türlü haksız, hukuksuz ve gayrimeşru eyleminin karşısındayız. İstibdadın baskı altında tuttuğu kişi ya da kurumlar siyasi olarak rakibimiz, sınıfsal olarak karşıtımız hatta düpedüz düşmanımız olsa bile bu baskılar eninde sonunda istibdadın politikalarının ceremesini çeken büyük emekçi çoğunluğu bastırmak, susturmak, bölmek ve parçalamak amacıyla uygulanmaktadır. İstibdad bir patronu içeri atıyorsa işçiyi savunduğundan, bir faşisti tutukluyorsa halkların kardeşliğini dert ettiğinden, yolsuzluk iddiasıyla bir belediye başkanını indiriyorsa halkın hakkını yedirmeyeceğinden değildir. Bu yaşananlar karşısında insanlar belirli bir sağduyu ile istibdadın gadrine uğrayan herkesi aynı şekil-

de savunmayı ve herkesle birleşmeyi öneriyor. Ancak bu doğru bir hareket tarzı değil.

İstibdad Sorosçu burjuva Osman Kavala ile sosyalist Can Atalay'ı aynı kefeye koyuyor ve Gezi davasından içerde tutuyor. Biz her ikisinin de gadre uğradığını söylüyoruz ve özgür kalmalarını istiyoruz. Ama bu ikisinden sadece Gezi'de omuz omuza mücadele ettiğimiz, Soma ve başka işçi davalarında mücadelesine tanık olduğumuz Can Atalay'ı kişi olarak da savunuyoruz. İstibdadın Gezi ile başlayan halk isyanını, Osman Kavala gibi kişiliğini, siyasi görüşlerini, ilişkilerini vs. savunmadığımız Sorosçu bir burjuvanın komplosu gibi göstermesini ise reddediyoruz. Aynı şekilde Gezi'nin Ayşe Barım'da olduğu gibi bir medya simsarıyla özdeşleştirilmesini de reddediyoruz. Biz Gezi'yi halkın isyanı olduğu için savunuyoruz, onu sadece istibdada karşı değil burjuvalara ve onu kendi imaj çalışması için kullananlara karşı da savunuyoruz. Biz istibdada karşı hürriyet mücadelesinde olan ve bunun bedelini ödeyen sosyalistleri, ezilen Kürt halkının siyasi temsilcilerini savunuyoruz ama uğradıkları hukuksuzluklara, düzmece davalarla içeri alınmalarına karşı çıksak da daha dün istibdadın reisiyle bakanlık pazarlığı yapan faşistleri elbette ki savunmuyoruz. Kürt halkının iradesini savunuyoruz, Dem Partili belediyelere kayyım atanmasına karşı çıkmaktaki temel gerekçemiz budur. CHP'li belediyelere yönelik baskıların da karşısındayız ama bu yolsuzluğa batmış burjuva politikacılarını savunacağımız anlamına asla gelmeyecektir.

İşçi sınıfını kazanarak istibdadı yeneceğiz!

Susmayacağız! İstibdada karşı haykıracağız! Ama sesimizi düzen içinde kayıkçı kavgası veren güçlerle, Türkiye'deki baskı rejiminin yarattığı tepkiyi kendi çıkarları doğrultusunda soğurmaya çalışan Batılı emperyalistlerle ve onların sözcüleriyle karıştırmıyoruz. Biz sözümüzü ve eylemimizi bunlardan ayırırız. Yüzümüzü istibdadın hürriyet mücadelesi verenlere karşı ırkçı, mezhepçi, şovenist söylemlerle ve kara propagandayla kışkırtmaya çalıştığı emekçi ve ezilen halk kesimlerine dönüyoruz. Ekmeğe mücadelesinde birleşen, direnişlerle istibdadın barikatlarını aşan Polonez işçilerine, kadiri mutlak görülen sarayın grev yasağı fermanlarını yırtan metal işçilerine yani işçi sınıfına güveniyoruz. İşçi sınıfı mücadeleyi yükselttiğinde bütün diğer emekçi sınıfların ve ezilen kesimlerin onun mücadelesinin arkasında toplanmaya başlayacağını biliyoruz. Sermayeden ve emperyalizmden bağımsız bir hatta işçi sınıfını kazanarak istibdadı yenebileceğimizi biliyoruz.

Levent Dölek

Sloganımızı çalabilirsiniz ruhunu asla!

Ekrem İmamoğlu "kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" diyerek Çağlayan'da mahkemeye ifade vereceği gün için herkesi eyleme çağırdı. Ümit Özdağ tutuklandıktan sonra taraftarları "kahrolsun istibdat yaşasın hürriyet" sloganları atıyor sosyal medyada sağa sola "haklıyız kazanacağız" yazıyor. Tersine dünya! Müteahhit Ekrem İmamoğlu, sosyalist şair Brecht'in dizelerinden esinlenerek kamu emekçilerinin eylemlerinde atılmaya başlanmış sonra tüm işçi sınıfına mal olmuş bir sloganı çalıyor. Karşı-devrimci Ümit Özdağ ise 1908 Hürriyet devriminin sloganına, Grup Yorum'un 1 Mayıs marşıyla dilden dile yayılan sözlerle çökmeye çalışıyor. Bunların hepsi bizim sloganlarımız, işçi sınıfının, emekçilerin, devrimcilerin sloganları! Ne güzel işte sloganlarımız yayılıyor diye düşünemeyiz. Burjuvaların, gericilerin, faşistlerin sloganlarımızın içeri boşaltmasından hoşnut olamayız.

Biz pankartlarımıza "kahrolsun istibdat yaşasın hürriyet" yazdık, bu sloganı 1 Mayıs meydanlarında, sınıf mücadelesi meydanlarında haykırdık. Her zaman peşine kahrolsun emperyalizm ve Siyonizm diye ekledik! Başımıza geleceği biliyoruz çünkü... Ümit Özdağ, İttihat ve Terakki'ye sahip çıkıyor. Ama onun devrimci dönemine değil karşı-devrimci dönemine elbette. Yani İttihat ve Terakki'nin Hürriyet devrimine yüz çevirip, işçi sınıfının grevlerini ve örgütlenmesini yasakladığı, Alman emperyalizminin himayesinde müstebit bir rejim kurduğu dönemine... Hakkını da veriyorlar doğrusu. Daha dün 2023 seçimlerinde istibdad rejiminin içişleri bakanı olmak için pazarlık eden o! Gazze'de soykırım sürerken İsrail Siyonizminin ekmeğine yağ süren Arap düşmanlığını pompalayan, her fırsatta iktidarı eleştiriyorum kisvesi altında Filistin davasını gözden düşürmeye çalışan o! Uğradığı haksızlığa karşı çıkarız ama bu adamı ve partisini asla hürriyet mücadelesinin bir bileşeni olarak görmeyiz. Sol içinde öyle görenlere de hayret ediyoruz.

Ne yazık ki İmamoğlu işçi sınıfının ve solun sloganlarının içeri boşaltmakta çok daha etkili. Kendisi hakkında istibdadın ısmarlamasıyla açılmış bir soruşturmaya karşı halkı ona destek vermeye çağırıyor. Görüntü bu. Ama içerik seçim mitingi! Kendi imzasıyla bir çağrı bildirisi yazıyor "kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" diye söze başlayıp meseleyi, Cumhurbaşkanı adaylığındaki rakibini alt etmek için ortaya atılan ön seçime getiriyor. "Ya ben ha hiçbiriniz" demeye getiriyor. Elbette onun da uğradığı haksızlığın karşısındayız. Ama yüzüne taktığı maskeyle emekçi halkı kandırmasına da izin veremeyiz. O slogan kapitalizmin yaydığı bireysel kurtuluş hülyasını reddetmeyi anlatır. Sınıf dayanışmasını savunur, işçi sınıfını örgütlü mücadeleye çağırır. Müteahhit İmamoğlu'nun bunlarla ne ilgisi olur? Emekçi halkın derdiyle dertleniyor olsa başında olduğu Büyükşehir'de aylarca direnen işçilerin yanına bir defa olsun uğradı. Yalandan bile olsa gelip de işçilere "hallededeceeezzzz, yapacaazzzz, edeceeezzzz" demedi. Öyle sınıf bilinçli bir kapitalisttir Ekrem İmamoğlu... Defalarca Çatalca'ya geldi bir defa olsun Polonez işçileriyle aynı kadraya girmede.

Peki onunla aynı kadraya gireceğim diye omuz omuza mücadeleye giren sosyalistlere ne demeli? Ekrem İmamoğlu'nun arkasına dizilen solcular en iyi niyetli yorumla bunu baskı rejimine karşı bir sorumluluk olarak görüyorlar. Oysa gerçekte CHP içindeki kavgada Mansur'un karşısında Ekrem'in safında dizilmiş oluyorlar. Aynı sosyalistlerin daha önce Ankara seçimlerinde de Mansur'un arkasında dizilmiş olmaları ise en hafif deyimle trajikomik. Yine itiraz edecekler biliyorum. "Tek adam" rejimine karşı, "faşizme" karşı diye başlayan aynı cümleleri duyacağız yine. Bu cümleler Mustafa Sarıgül için de kuruldu. Ekmeleddin için de kuruldu. Muharrem İnce için de kuruldu. Nihayet Kemal Kılıçdaroğlu için de kuruldu. Gerekçeler aşağı yukarı hep aynıydı. Bu cümleler eyleme döküldüğünde ise kazanan her seferinde istibdad rejimi oldu! Ekrem İmamoğlu'nun farklı olacağına sizi inandıran şey nedir? Yoksa düzen siyasetinden kopamayışınızın sebebi devrime olan inançsızlığımız, işçi sınıfına uzaklığımız, emekçi halka güvensizliğiniz olmasın?

Burjuvalar sloganlarımızın lafzını çalabilir, emekçi ve devrimci ruhunu asla! Biz alanlarda "kahrolsun istibdat yaşasın hürriyet" demeye devam edeceğiz. Arkasından Amerikan ve İngiliz emperyalizmine, Avrupa Birliği'ne lanet okuyacağız! Yıkılısın Siyonist İsrail diyeceğiz! Çünkü emperyalizmin gölgesinde bir hürriyet mücadelesi olmayacağını biliyoruz. Hürriyet işçilerle gelecek diyeceğiz. Çünkü işçi sınıfına güveniyoruz. İstibdada karşı "iş, aş, hürriyet" diyerek direnen Polonez işçisi, grev yasaklarını grevle yırtıp atan metal işçileri yüzümüzü kara çıkarmadı. Biz düzen muhalefetinin müteahhitleriyle değil geçmişte hangi partiye oy vermiş olursa olsun ekmeği için örgütlü mücadelede birleşen işçi ve emekçilerle birlikte haykıracağız: "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!"

Sungur Savran**Blitzkrieg!**

Hİtler'in İkinci Dünya Savaşı'ndaki savaş stratejisine Blitzkrieg ya da Türkçe olarak "yıldırım harbi" adı verilmişti. Nazilerin stratejisi ani saldırılarla düşmanı şaşırtmak, farklı alanlarda farklı silah sistemleriyle kafaları karıştırmak, rakibi ambale ederek nasıl bir savunma uygulaması gerektiğine karar bile verecek zaman bulmadan bozguna uğratmaktı.

Trump yeni dönemine bu stratejiyi uygulayarak başladı. Biz Trump'ın başkanlık görevini devraldığı 20 Ocak günü *Gerçek* sitesinde bir yazı yayımlayarak şöyle demiştik: "Zaten hiç hak edilmemiş bir özgüvene sahip bu zırcahal şimdi çevresince de şımartılacaktır. Ayrıca yaşı ilerlemiş bir faşistin ne yapacağını ve ne kadar hızlı davranacağını tahmin etmek zordur. Trump şu anda geri geldiği için muhtemelen bir ego patlaması yaşıyor. Hayallerini gerçekleştirmek için bu faktörlerin de etkisiyle çok hızlı hareket etmesi ne-redeyse kaçınılmazdır. Biz Trump'ın Amerikan geleneğinde sadece bir defa, o da İkinci Dünya Savaşı esnasında (Franklin D. Roosevelt) yaşanan, onun dışında tamamen çok tepki çekecek olan üçüncü bir dönemi zorlayacağı kanısındayız. Ama doğal hayatının çok uzun olamayacağı, en azından sağlığını yitireceği bir yaşa girmiştir. **Bu yüzden elini çabuk tutmak isteyecektir.**" (Vurgu sonradan)

Başlangıçta yapacağını söylediğimiz şeylerin biri hariç (zenginlerin vergi tarifelerinin düşürülmesi) hepsine ilişkin adımlar attı Trump, ilk günden başlayarak. Örneğin Kanada ve Meksika'ya yüzde 25, Çin'e ise yüzde 10 oranında gümrük vergisi uygulamasına geçti. Arkadan da Avrupa Birliği'nin geleceğini söyledi. Yani sanki elinde bir balta, dünya pazarını paramparça etmeye hazırlanıyor!

Kayıtsız göçmenlerin kitlesel tehcirine ilk günden başladı. Ayrıca bir başkanlık kararı ile ABD topraklarında doğan bebeklerin otomatikman yurttaşlık elde etme hakkını iptal etti. Oysa ABD Anayasası'nın 14 numaralı değişikliği bu hakkı bir anayasal hak yapıyor. Yani Trump kendine anayasayı değiştirme yetkisi tanımış oldu. (Bizim burjuvalar yas tutuyorlardır. Çoğu anne çocuk doğurmak için ABD'ye gelip doğum yapıyor, evlatlarını—şeytan kulağına kurşun—geleceğin bir işçi sınıfı devrimi karşısında güvenceye almaya çalışıyor!)

Tesla'nın sahibi Elon Musk'ın devlet yapısında yapması istenen "tasarruf tedbirleri" yönlü tirpanlama yolunda ilk adımlar atıldı. Hazine Bakanı'ndan Hazine hesaplarına tam erişim yetkisi alınmış durumda. Daha bu beyefendiler çalışmaya yeni başlarken Trump şimdiden federal devletin harcamalarında keyfi kısıntıları uygulamaya soktu bile. Sosyal hizmet kuruluşlarının ödeneklerini kesti, dış yardımı durdurdu. Bu sonucusu dünyanın birçok yerindeki insani yardım programlarına dünyanın en büyük ekonomisine sahip olan ABD'nin katkısını durduracağı için çok ağır insani sorunlar yaratmaya aday. Burada da yasalar ayaklar altında: Kongre'nin birçok sosyal hizmete ve başka toplumsal ihtiyaçlara yasal yollardan yönlendirdiği tahsisat kör bir kasap satırıyla kesiliyor!

Ama Trump'ın ilk 15 gününün en önemli yanı, kendisini denetleyecek resmi makamlara ve Amerika'nın ünlü "fren ve denge" sistemine sert darbelerle taarruza girişmesi. 17 bakanlığın bütün harcamalarının denetimi için atanmış olan 17 genel müfettişi görevden aldı. Yani neredeyse Sayıştay'ı kapattı! Adalet Bakanlığı'nda bir düzine savcı Trump soruşturmalarında kötü niyetlerini kanıtlamış oldukları gerekçesiyle işten atıldı. Atanmaları sırasında Senato onayı gereken bazı görevliler, en başta Ulusal İşçi-İşveren İlişkileri Komisyonu adlı, sendikal hayatın işleyişinde çok güçlü bir rolü olan bir kuruluşun başkanı ile siyahiler, Latinolar ve diğer azınlıklar için büyük önem taşıyan İstihdamda Fırsat Eşitliği Komisyonunun iki üyesini "aşırı sol" oldukları gerekçesiyle işten çıkarttı!

Muhafifleri şaşkın bakıyor. Var olan hukuki sınırları fersah fersah aşan idari kararlar siyasi-hukuki sistemi hızla değiştiriyor. Muhafifler bu karma-karışık tabloda hangi taarruza öncelik vereceklerini, her birinde ne yapmaları gerektiğini bilemeden homurdanıp duruyor.

Yapılacak hazırlık hayattır. Sendikalardan, mahallelerden, üniversite ve okullardan başlamak üzere birleşik savunma hattı temelinde örgütlenmek, işçi sınıfı ve yoksulların, ezilen bütün grupların haklarına saldırılara karşı gösteri ve toplantılarla kazanımları korumak, faşistlerin yarın sokakta oluşturacakları çetelerin, milislerin saldırılarını püskürtmek üzere hazırlık ve beyaz üstünlükçü ideolojiye karşı halkların kardeşliğini savunmak.

Daha dün gibi hatırlıyoruz: 2020'de George Floyd adlı siyahinin bir polis tarafından sokak ortasında kasıtlı boğularak öldürülmesine karşı ayağa kalkın halkın isyanı, Trump'ın feleğini şaşırtmasına yol açmıştı. Faşist milislerin ya da polis ile ordunun şiddetine ne yöntem uygunsa onunla cevap vererek mücadeleyi kazanmak merkezî görevdir. George Floyd isyanına gereken şeyler öncelikle sınıf aşısıdır, ardından, başta üretim birimlerinde olmak üzere, bütün alanlarda öz savunma komiteleridir.

Bizim görevimiz ise yaşadığımız bölgeyi, halkları kan ve soykırım ile boğmaya çalışan emperyalizm ve Siyonizmden arındırmaktır. Bunun için savaşmayan, İncirlik ve Kürecik'i kapatmayı ana hedef olarak görmeyen, emperyalizmle karşı karşıya gelmeyi merkeze almayan, insanlığı yeniden barbarlığa sürüklemekte olan bir sürece destek oluyorum demektir. Biz bu satırları, 2 Şubat 2025 tarihinde yazıyoruz. Bundan tam 80 yıl önce bu hafta, Anglo-Amerikan orduları hâlâ geviş getirirken, tarihin ilk işçi sınıfı devrimi Ekim devriminin ordusu Sovyet Kızıl Ordusu, Nazi ordusunu bozguna uğratarak Auschwitz toplama kampının tutsaklarını özgürleştirmişti.

Barbarlığı bir kez daha mağlup edeceksek, fabrikada, tarlada, grevde, direnişte her yerde emperyalizm-Siyonizm-kapitalizm üçlüsüne karşı işçi sınıfını örgütlemek büyük insanlık mücadelesinin temel taşıdır.

Filistin halkı emperyalizme ve Siyonizme yenilmedi, boyun eğmedi!

İsrail'in Gazze'ye yönelik bir yıldan uzun bir süre sürdürdüğü soykırım, bir ateşkes ile şimdilik sona erdi. Ateşkesin ilk aşamasında Filistinli örgütlerin ellerindeki rehinelere, Filistinli bazı mahkûmların özgür bırakılması karşılığında salıverilmesi ve bu sırada kalıcı bir ateşkes için müzakereler yapılması, sonraki aşamalarında ise Gazze'nin yeniden inşasının sağlanması öngörülmüyor.

Siyonistlerin hezimet, Filistinlilerin başarısı

Ateşkesin ardından Filistinliler sevinçle sokaklara dökülürken, Siyonist kanatta ise kafa karışıklığı hakimdi. Bunu İsrail'de Netanyahu'nun ultra Siyonist hükümet ortağı Ben Gvir ve bakanlarının hükümetten istifası izledi. Birçok Siyonist yorumcu, ABD aracılığı ile gelen ateşkesin İsrail için bir başarısızlık anlamına geldiğini savunuyordu.

Bunun aksini iddia etmek gerçekten zor. İsrail ordusu 15 ay boyunca Gazze'de taş üstünde taş bırakmamasına, 50.000'e yakın Filistinliyi katletmesine, binden fazla asker ve yine buna yakın sayıda tank ve zırhlı araç kaybetmesine ve ABD'den aldığı 22 milyar dolara ek olarak kendisi de muazzam düzeyde askerî harcama yapmasına karşın, tek bir rehine dahi kurtaramadı. Hamas'ı yok edemedi. Gazze'yi ele geçirip kontrolü altında tutamadı. Gazze-lilerin öz savunma için inşa ettikleri tünel sistemini yok edemedi. Sonunda da gelip, Hamas'ın yaklaşık bir yıldır "tamam" dediği bir ateşkes antlaşmasına imza atmak zorunda kaldı.

Yani, ortada İsrail'in açık bir başarısızlığı söz konusu. Filistin açısından bakıldığında ise, daha önce gazetemizde defalarca kez belirttiğimiz üzere, El Aksa Tüfâni operasyonu, Filistin direniş örgütlerinin yok oluşu, yok edilmeye karşı kaçınılmaz olarak verdikleri bir tepkiydi. İsrail'den toprak almak ya da İsrail ordusunu mağlup etmek için değil,

Filistinlilerin bölgeden silinmeyeceğini haykırmak için savaştılar. Bu yüzden, bu aşamada bir zaferden bahsedilemese de Filistinli örgütlerin emperyalizme ve Siyonizme karşı diz çökmemiş olması büyük bir başarıdır. 500 bin Filistinli Gazze'nin en güneyinden kuzeyine, bir zamanlar evlerinin olduğu bölgelere doğru yola çıktı; tüm dünya günlerdir İsrail hapishanelerinden salınan Filistinli tutsakların görüntülerini izliyor. Hamas, İsraili rehinelere salıverdiği merasimlerde gövde gösterisi yapmayı sürdürüyor. Üstüne bir de ele geçirdiği İsrail özel kuvvetlerine ait silahları ve hatta araçları gibi unsurları da bu törenlerde sergileyerek düşmana moral bozukluğu yaşıyor.

Emperyalist / Siyonist tehdit sürüyor

Öte yandan, Gazze'deki manzaranın umut vericiliğine karşın, Batı Şeria'da Siyonistlerin baskıları artıyor. Mahmud Abbas'ın liderliğindeki Filistin Özerk Yönetimi, saldırılarında Siyonistlere destek olmayı sürdürüyor. Cenin ve Tul Karim Siyonistlerin hedefinde.

Güney Lübnan'da da halk, Gazzeliler gibi, İsrail ile Lübnan arasındaki ateşkes sonrasında köy ve kentlerine dönmeye başlamış durumda. İsrail bir aşamada burada evlerine dönen sivillere saldırarak 26'sını katletti. Ama Lübnan halkı büyük bir kararlılıkla, bazı bölgelerde İsrail güçlerinin halen bulunmasına da meydan okuyarak evlerine yürümeyi sürdürdü. Lübnan cephesinde Suriye'deki gelişmelerin etkisi büyük, yine de Hizbullah ve Emel hareketleri teslim olmuş değil.

Ama İsrail'in, Suriye toprağı olan Golan'daki (Culan) işgali Suriye'nin tekfirci grupların kontrolüne girmesine koşut olarak genişledi. İsrail ordusu şu an bölgede Şam'ın dibine kadar ilerlemiş ve hem Suriye hem de Lübnan'ı izlemesini kolaylaştıracak bir nokta olan Hermon Dağı'nı ele

geçirmiş durumda.

Serseri mayın faşistinden etnik arındırma önerisi!

Tüm bu gelişmelerin ardında Trump'ın Netanyahu'yu bir ateşkes zorlamasının olduğu konuşuluyor. Trump'ın genel eğilimi Ukrayna ve Batı Asya'daki çatışmaları buzdolabına koyarak, ABD emperyalizminin en önemli iktisadi rakibi olan Çin ile daha yakından ilgilenebilmek yönünde. Hatta ateşkes ilk konuşulduğunda Trump iyi ki geldi diye düşünenler dahi oldu. Trump kendi hakkındaki bu yersiz düşünceleri tekzip edercesine Gazze ve Batı Şeria'daki Filistinlilerin Ürdün ve Mısır'a, bu ülkeler istemez ise Endonezya ve Arnavutluk'a yollanması planını, yani açık bir etnik arındırma planını ortaya koydu. Ürdün ve Mısır'ın yanı sıra Arap Birliği'nin, hatta Avrupa Birliği'nin dahi karşı çıkmasına karşın, Trump'ın böyle bir planın uygulanması için bastırması, Filistin'i yeniden bir savaş yerine döndürür kuşkusuz.

Emperyalizme ve Siyonizme karşı mücadeleye devam edelim

Trump'ın bu yeni "çılgın projesi"ne karşı Filistin halkının yanında olmamız şart. Öncelikle, Gazze ya da Batı Şeria'ya yönelik yeni bir Siyonist saldırı için Filistin halkının tüm dostları elinden geleni yapmalı. Aynı anda, İsrail ve Siyonist soykırımın sponsoru ABD'nin Gazze'deki tüm yıkımdan sorumlu tutulması ve Gazze'nin imarının ABD bütçesinden karşılanması sağlanmalı. Ardından, Gazze'nin yeniden inşası için, Gazze'nin siyonist yerleşimciler değil de Filistinliler için imarı için ne gerekiyorsa yapılmalı. Yani ateşkes sürse de sürmese de, emperyalizme ve Siyonizme karşı mücadeleye devam etmeli.

Avrupa

Belçika'da sendika konfederasyonları grevde birleşti

13 Ocak 2025 günü, Belçika işçi sınıfı etkileyici bir greve imza attı. Eğitimden demiryollarına, sağlıktan temizliğe bir dizi stratejik sektördeki işçiler hep birlikte ve yüksek bir katılımla greve çıktı, ülkede hayatı durdurdu. Dahası grevi başkent Brüksel'deki kitlesel eylemle birleştirerek, adeta gövde gösterisi yaptı.

13 Ocak grevi, aylar önce gerçekleşen seçimin sonrasında şimdi hükümet kurmaya hazırlanan ve "Arizona" diye anılan yeni iktidarın, emeklilik yasası hazırlığına karşı gerçekleşti. (Arizona ismi, hükümeti kurma hazırlığındaki beş partinin renklerini yan yana getirince, ABD'nin Arizona eyaletinin bayrağını çağrıştırdığı için kullanılıyor). Zaten daha önce geçen bir yasa, Belçika'da 65 olan emeklilik yaşını 1 Ocak 2025 itibariye 66'ya çıkarmış bulunuyor ve 2030 yılında 67'ye çıkarılmasını öngörüyor. Yeni yasa tasarısı emeklilik şartlarını iyice kötüleştiriyor. Söz gelimi en dü-

şük emekli maaşı olarak belirlenen sınırın ortadan kaldırılması gibi bir dizi ihtimalden söz ediliyor. İşçiler ise, değil yeni yasayla şartların kötüleştirilmesini kabul etmek, emeklilik yaşının tekrar 65'e çekilmesini istiyor.

Fakat grevin kendi içindeki etkileyciliğinin ötesinde, grevin gösterdiği sınıf birliği de takdir hak ediyor. Belçika'daki birçok kurum gibi, işçi sendikaları da farklı "siyasi aileler" arasında bölünmüş durumda. Ülkede, "sosyalist" FTGB-ABVV, Hristiyan-demokrat CSC-ABV ve liberal CGSLB/ACLVB federasyonları ayrı ayrı örgütleniyor. Fakat Başbakan olmaya hazırlanan Bart De Weever gözünü işçinin helal lokmasına dikince, bunun için de Belçika'nın TÜSİAD'ları denilebilecek FEB ve VOKA'nın (Belçika iki dil grubu arasında ikiye bölünmüş durumda olduğu için birçok kurum da bu ikiliği yansıtıyor, FEB Fransızca konuşan, VOKA ise Felemenkçe

konusan para babalarının örgütü) açık desteğini alınca sendika konfederasyonları vaktin birlik vakti olduğunu anladı. Üç sendika konfederasyonu, adeta fiili

bir birleşik işçi cephesi kurarak bu başarılı genel grevi örgütledi. Bravo Belçika'daki sınıf kardeşlerimize! Bizim ekmeğimize göz dikenlere karşı, dil mezhep

farkı dinlemeden, konfederasyon ayrımı gözetmeden birleşik işçi cephesi diyerek masaya yumruğu vurma sırası şimdi bizde!

Balkanlar

"Nefes alamıyorum!": Yunanistan halkı hesap sormak için sokakta!

26 Ocak Pazar günü komşumuz Yunanistan'da halk kitleleri milyonlarıyla sokaklara ve meydanlara aktı. 40 kentte, kimisi köy ölçeğinde toplam 108 yerleşim merkezinde, Yunan hükümeti protesto edildi. Atina'nın ana meydanı Sintagma doldu taşı. Selanik sokaklarında yüz binler yürüdü.

Komşudaki gösterilerin konusu bizde de sık sık görülen türden bir "tren kazası". Demiryolu cinayeti desek daha doğru olur. Bolu'daki otelde ya da Adana'daki kız öğrenci yurdundaki yangınlar gibi, tabii en çok Çorlu'daki tren faciası gibi. İki yıl önce, 28 Şubat 2023'te yaşanan, 57 kişinin hayatını kaybettiği demiryolu cinayetinin yaraları hâlâ taze. Son hareketlenmeyi tetikle-yen, kazadaki tedbirsizlikleri gös-

teren yeni bir ses kaydının ortaya çıkması oldu.

Faciannın özelliği şu: Çift hatlı olması gereken bir demiryolu kesiminde karşıt yönde ilerleyen, biri yolcu, öteki yük taşıyan iki tren

çarpışınca büyük bir patlamayla yangın çıkıyor ve yolcu treninde Atina'dan Selanik'teki üniversitelere dönmekte olan çok sayıda öğrenci başkalarıyla birlikte hayatını yitiriyor. Öğrencilerden bazıla-

rının ebeveynlerine telefonda "nefes alamıyorum" diye haykırması, 2020'de ABD'de George Floyd adlı siyahinin polislin boğazına basması sırasında söylediği sözün aynı, herkes onu hatırlıyor.

Bizden farklı olarak, orada Ulaştırma Bakanı Kostas Karamanlis (aynı ismi taşıyan eski Yunanistan başbakanının yeğeni) kazanın ardından istifa etmişti. Ancak halk bakanla yetinmek istemiyor. Demiryolu altyapısındaki eksikliklerin ve denetim mekanizmalarındaki yetersizliklerin yıllardır göz ardı edildiği belirtiliyor. Olayın en çarpıcı yanlarından biri de yük treninin benzinle karıştırılıp hileli yakıt oluşturmak için kullanılan yasaklı kerosen (parafin, gazyağı) taşıyor olması. Zaten patlamaya ve yangına yol açan bu.

Bu maddenin taşınması yasadışı bir iş. Kimse daha bunun hesabını vermemiş bulunuyor. Yolcu treniyle aynı hatta karşıdan gelen tren ölüm treni yani!

Kapitalizm kriz içinde her ülkede battıkça batıyor. Her yerde halkı koruyacak tedbirler maliyetler arasında ilk kesintiye uğrayan kalemler oluyor. Bütün ülkelerde kapitalistlerin krizi, emekçi halkı sadece düşük ücret, işsizlik, halk sağlığının ihmali ve benzeri şekillerde değil, üst üste yaşanan böyle felaketlerle de vuruyor. "Türk-Yunan düşmanlığı" propagandasını elimizin tersiyle itmek ve bütün ülkelerin işçilerinin bu zalim kapitalist sisteme karşı birlikte mücadelesini örgütlemek, kurtuluşun tek yolu.

Balkanlar

Sırbistan'da protestolar başbakanı istifaya zorladı

Geçtiğimiz Kasım ayında Sırbistan'ın ikinci büyük şehri Novi Sad'da bir tren istasyonunun çökmesi ve 15 kişinin hayatını kaybetmesinin ardından, Miloş Vuçević hükümetine karşı neredeyse her gün eylemler düzenleniyor. Bunun sonucu olarak Başbakan Vuçević "Toplumda daha fazla gerilim yaratmak istemediğini" belirterek istifa etti. Vuçević'in yanı sıra, tren istasyonunun çöktüğü Novi Sad'ın valisi Milan Đurić de öğrenci eylemlerinin baskısı altında görevinden ayrıldı.

1964'te inşa edilen tren istasyonu, son dönemde Belgrad-Budapeşte hızlı tren projesi

kapsamında iki kez yenilenmişti. Hükümet yetkilileri, yenileme çalışmaları sırasında dış çatıya herhangi bir müdahalede bulunmadığını iddia etse de, teknik uzmanların incelemeleri ve ortaya çıkan görüntüler ile bu iddia yalanlandı. Çoğunluğunu öğrencilerin oluşturduğu eylemciler, tren istasyonundaki faciannın sorumlusu olarak inşaat şirketini ve yolsuzluk iddialarıyla gündemde olan hükümeti gösteriyor. Eylemciler, felaketin başlıca nedenlerinin kalitesiz inşaat malzemeleri kullanan şirket ve sorumluları yargı önüne çıkarmayan hükümet olduğunu vurgulayarak tüm sorumluların derhâl yargılanmasını

ve hesap vermesini talep ediyor.

Öğrencilerin derslere katılmamasıyla başlayan eylemler, hızla şehir merkezlerinde günlük hayatın bir parçası haline geldi. Gösteriler, trafik akışının engellendiği,

faciada hayatını kaybedenler için anmaların düzenlendiği ve ülkenin en büyük üç üniversitesinde fakültelerin işgal edildiği bir boyuta ulaştı. Akademisyenler de öğrenci hareketine destek vere-

rek amfilerden sokaklara indi. Başbakan Vuçević'in istifası, eylemlerin en temel taleplerinden biri olsa da öğrenciler, yalnızca bireysel istifalarla sınırlı kalmayıp daha köklü bir dönüşüm talep ediyor. Üç kuruş fazla kâr etmek için emekçi halkın can güvenliğine göz dikenlerden de, onlara yol veren siyasi iktidardan da nasıl hesap sorulacağını Sırbistan halkı gösterdi. Tren kazalarında ve yangınlarda canlarımızı patronların açgözlülüğüne kurban vermemenin yolu mücadeleden geçiyor.

İşsizlik azalmıyor, artıyor!

Gerçek (geniş tanımlı) işsizlik oranı yüzde 28 ile pandemi seviyelerine geldi! Patronların işten çıkarma saldırısına karşı örgütlü mücadele şart!

Mehmet Şimşek (nam-ı diğer İngiliz Mehmet), 2024 yılının değerlendirmelerini yaptığı, 3 Ocak 2025'te paylaştığı tweet dizisinde işsizlik oranının yüzde 8,8'e gerilediğini söyleyerek istihdamın beklediklerinden olumlu seyrettiğini iddia etti. Halkı bilinçli olarak yanıltıyor. Çünkü resmi işsizlik oranı azalsa da istihdam artmıyor. Tam tersine TÜİK'in kendi açıkladığı rakamlara göre istihdam bir önceki aya göre 168 bin kişi azalmış! İngiliz Mehmet rakamları işine geldiği gibi açıklıyor. Veri olarak TÜİK'in dar tanımlı (resmi) işsizlik oranını ele alıyor ancak dar tanımlı işsizlik, gerçek işsizlik oranını göstermek için doğru ve yeterli değildir.

İstihdam azalıyor, gerçek işsizlik pandemi seviyesine çıktı! Hastalığın adı kapitalizm mikrobun adı sermaye!

Hem istihdam hem de işsiz-

lik nasıl azalıyor olabilir? Sebebi resmi işsizlik tanımında. Dar tanımlı işsizlik son dört haftada iş arama kanallarını kullanan ve iki hafta içerisinde çalışmaya hazır olan insanları kapsıyor. Ancak iş bulamadığı için iş aramaktan vazgeçenler yani ümidini yitirmiş olanlar, iş arayan ama iki hafta içinde işbaşı yapamayacak durumda olanlar, iş aramayan ama uygun bir iş teklifi gelse iki hafta içinde çalışmaya hazır olanlar (hepsinin toplamı potansiyel işgücü olarak tanımlanmaktadır) geçici olarak yarı zamanlı işlere gidenler, geçinemeyip ek iş yapmak isteyenler, yani "zamana bağlı eksik istihdam edilenler" bu oranın içerisine dahil edilmiyor. Tüm bunlar da eklendiğinde gerçek işsizlik oranı %28,2 olmaktadır! Gerçek işsizlik oranı, pandemi seviyelerine ulaşmış durumda.

O zaman salgın hastalık vardı. O zaman da işsiz bırakan virüs değil patronlardı! Şimdi de öyle! İşsiz ve aç bırakan salgın hastalığın adı kapitalizm! Mikrobun adı ise sermaye!

Emekçinin alınteri olan İşsizlik Sigortası Fonu yağmalanıyor! İşsizlere değil sermayeye akıtılıyor!

TÜİK, toplam dar tanımlı işsiz sayısını 3 milyon 72 bin kişi olarak açıkladı. İşkur'un Aralık 2024 İşsizlik Sigortası Bültenleri verilerine göre işsizlik ödeneği alabilenlerin sayısı 451 bin. Yani resmi işsizlerin yaklaşık yüzde 86'sı işsizlik ödeneği alamıyor! İşsizlik Sigortası Fonu, emekçiler için, işsizler için kullanılmıyorsa ne için kullanılıyor? Tabii ki patronların sermayesini büyütmek için! İşçilerin

alnteri olan fondaki paralar patronlara teşvik ve destek ödemeleri olarak akıtılıyor. İşsizlere verilen ödenek 2024 yılında toplam 45 milyar 730 milyon iken teşvik ve destek ödemeleri adı altında pat-

ronlara akıtılan toplam para 71 milyar lira! Aynı zamanda patronların ücret yükümlülüğünü fonun üzerine yıktığı bir uygulama olan işbaşı eğitim programlarına 22 milyar lira harcanmış.

Devrimci İşçi Partisi diyor ki:

- Sermayenin işsizlik saldırısına karşı sendikacı ol, örgütlü mücadeleye katıl!
- Çalışma hakkı dokunulmaz bir haktır! İşten çıkartma yasaklansın!
- Kamu yatırım seferberliği ile kalıcı ve nitelikli istihdam sağlansın!
- Ücretlerde kesinti olmaksızın çalışma saatleri kısaltılsın! Mevcut işler çalışan nüfus arasında paylaştırılsın!

Bütçenin kara deliği emekli aylığı değil faizdir! Milletın kamburu emekli değil sermayedir!

Türkiye ekonomisinin en büyük sorunlarından biri bütçe açığı. Bütçe kanununda 2025 yıl sonunda 1 trilyon 931 milyar lira açık verilmesi öngörülmüyor. Bu devasa bütçe açığı, İngiliz Mehmet'in kamuda tasarruf programı ile başlattığı kemer sıkma uygulamalarına rağmen gerçekleşecek. Bütçedeki kara delik farklı yollardan emekçi halkı vurur. Dolayısıyla bütçe açığı herkesten önce işçi sınıfının ve emekçi halkın bir sorunudur. Ama sermaye de bütçe açığından şikâyet ediyor. Bu konuda iktidarı eleştiriyor. O halde sermaye ve emek arasında bir uzlaşma noktasından bahsedebilir miyiz? Hayır! Sermaye ve emek arasında uzlaşmaz çelişki devlet bütçesi ile ilgili olarak da aynen geçerlidir.

SGK özel değil sosyal sigorta kurumudur! Kâr etme amacı gütmemelidir! Giderleri emekçi halkın geliridir!

Türkiye'de ekonomistlerin sıklıkla bütçedeki kara delik için SGK'nın (Sosyal Güvenlik Kurumu) açıklarından bahsettiğini duyuyoruz. Sıklıkla da hükümetin seçim baskısıyla EYT yasası çıkarmasının bu açıkların sebebi olduğu söyleniyor. Emeklilerin geçim sıkıntısı yeterince ağır değilmiş gibi emekli aylığı adı altında ödenen üç kuruş dahi birilerinin gözüne batıyor. Sermayenin gözünde emeklilere verilen para harcanmış hatta çöpe atılmış paradır. Bu paraya sadece gider ve maliyet gözüyle bakılır. Halbuki SGK'nın emekliye ödediği para demize, ninemize, anamıza, babamıza, sana, bana ödenen paradır. Halkın parası yine halktadır. Kaldı ki bu paralar karşılıksız da değildir. Emekliler yıllarca döktükleri alınterinin ve ödedikleri primlerin karşılığını almaktadır. Sosyal güvenlik reformu adı altında emeklilerin hak-

ları yıllardır gasbedilmekte, emekli aylıkları sürekli azalmakta ve nihayet bugün SGK'nın prim gelirleri emekli aylıklarını tamamen karşılamakta ve aşmaktadır. 2003'ten 2023'e 20 yıl içinde bu rakam yüzde 84'ten 108'e ulaşmıştır. SGK'nın prim gelirleriyle emekli aylıklarının ve sağlık harcamalarının toplamını karşılama oranı da yüzde 59'dan yüzde 71'e çıkmıştır. Bu görüldüğü kadar iyi bir şey değil. Çünkü SGK kâr ederse ya da zarar azalıyor işçi, emekçi ve emekli kaybediyor demektir. Nitekim en düşük işçi emeklisi AKP iktidara geldiğinde 12 aylık emekli aylığı ile 29,6 cumhuriyet altını alabiliyordu, Ocak 2025'te 12 aylık emekli aylığı ile sadece 8,2 cumhuriyet altını alabiliyor! Özel sigorta şirketleri kâr eder. Adı üstünde "sosyal" sigorta kâr etmek için değil emekçiyi korumak için çalışmalıdır.

Emeklinin maaşına göz dikenler milletin sırtındaki 2 trilyonluk faiz kamburunu görmüyor!

Devlet, giderlerini esas olarak vergi toplayarak karşılar. İktidar sermayeye vergi muafiyeti vermektense, şirketlerin vergi borçlarını silmekten vazgeçmiyor. Dolayısıyla daha ücreti

eline geçmeden kesilen gelir vergisi ile fatura yine işçi ve emekçilere çıkıyor. 2025 yılında devlet bu şekilde işçi ve emekçilerden 2 trilyon liraya yakın vergi toplamayı hedefliyor. Devlet vergilerle bütçe açığını kapatamadığında borçlanma yoluna gider. Bu da faiz yükünü artırır. 2025 yılında bütçe üzerindeki faiz yükü de 1 trilyon 950 milyar lira olacak. Sonuçta aynı noktaya geri döneriz ve faizler de emekçi halktan toplanan vergilerle ödenecektir. Eğer devlet bütçe açığını kapatamaz ve bu açığı para basarak finanse etme yoluna giderse paranın değeri düşer, enflasyon ve hayat pahalılığı artar. Fatura yine işçi sınıfına ve emekçi halka çıkar. Devlet bütçe açığını azaltmak için giderlerini azaltma yoluna gittiğinde de eğitimden, sağlıktan, sosyal harcamalardan kısıntı yapar. Kamu emekçilerinin servis hakkının

kaldırılmasından gençlerin katıldığı spor müsabakalarının iptaline kadar sayısız kaleme tasarruf yapan hükümet faturayı yine emekçi halka keser. Ama eğer devletin giderleri sermayenin kasasına gidiyorsa onlara asla dokunulmaz. Mesela "devletin kasasından bir kuruş çıkmıyor" denilen 18 şehir hastanesinin müteahhitlerine son 7 yılda aktarılan para 132 milyar 367 milyon lirayı aştı. Yapı işleri devret projeleri olan köprü ve otoyollar için 2024 yılında işletmeciler firmalara yapılan garanti ödeme tutarı 60 milyar 294 milyon lira olurken, bir önceki yıla

Devrimci İşçi Partisi diyor ki:

- Emekliden elinizi çekin! Milletin sırtındaki faiz kamburunu atın! Dış borç reddedilsin!
- İlk vergi dilimi yoksulluk sınırına göre belirlensin! Yoksulluk sınırının altındaki gelirlerden vergi alınmasına son!
- En düşük emekli aylığı en az asgari ücret kadar olsun!
- Elden maaş ödeyip, primi asgari ücretten yatıran, SGK'nın prim gelirini cebine atan, işçinin emeklilik hakkını çalan patronlara hapis cezası!
- SGK işçi yönetimine!

Emperyalizmin başkanları, bakanları, patronları, CEO'ları Davos'ta işçi sınıfına saldırı planlarını tartıştı

Her yıl İsviçre'nin Davos kasabasında düzenlenen Dünya Ekonomik Forumu, bu yıl 20-24 Ocak tarihleri arasında gerçekleşti. Dünyanın dört bir yanından emperyalist şirketlerin temsilcileri, banka CEO'ları ve devlet başkanları binden fazla jetle birlikte Davos'a uçtu. Bu yılki Davos zirvesi açıkça göstermektedir ki emperyalist şirketler ve devletler dünya çapında yaşanan ekonomik krizden kurtulabilmek için tüm dünya emekçilerine büyük bir taarruza

hazırlanıyor. ABD'de başkanlık görevine yeni gelen Donald Trump, Türkiye de dahil tüm NATO ülkelerinden savunma harcamalarını yükseltmesini istedi. Bu istek, tüm dünya halkları

için büyük yıkımlar getirecek yeni savaşlara hazırlandıklarını gösteriyor. Bu hazırlıkları yaparken de tabii ki en önemli hedefleri işçi sınıfını kemer sıkma, özelleştirme dayatmalarıyla bastırmayı başarabilmek.

İngiliz Mehmet'in Filistin maskesi: Sen Filistin'in dostu değil emperyalist sermayenin mutemedisin!

İngiliz Mehmet, Davos Forumu

başkanının Hamas'ı terörist olarak tanımlamasını gerekçe göstererek foruma katılmadı. Davos'a gitmiyor ama Davos'takiler ne derse onu yapıyor! Mesela asgari ücrete enflasyonun altında zam yapmak İMF'nin fikriydi. Onlar istedi İngiliz Mehmet ve Erdoğan uyguladı. O yüzden İngiliz Mehmet Filistin davasını kendine maske yaparak suçlarını gizleyemez. Kaldı ki Siyonist İsrail'in Gazze'deki soykırımını boyunca Türkiye İsrail'le ticaretini sürdürdü. Sadece gemiler İsrail'e mal, tankerler petrol taşıdı.

İktidar Filistin dostlarını gözaltılarla bastırmaya çalıştı ve bulundurduğu askeri üslerle İsrail'i dış tehditlere karşı korudu ve korumaya devam ediyor. Mehmet Şimşek, hiçbir zaman emperyalist abilerinin isteği dışında bir şey yapmadı ve yapamaz da çünkü onun şu an kabinde olmasının sebebi İMF programını emekçi halka yüklemek, tüm krizin faturasını işçilere ödetmek ve emperyalizmin çıkarlarını korumak!